

Rok 6.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedzieli. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; — półrocznie rs. 5; — kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko terminy przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tej samej cenie na te same terminy, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczenia bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji. — Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniu. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadesłane do zamieszczenia tegoż samego dnia, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9-tą z rana. — Redakcja otwarta jest dla osób mających interes, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-ej do 1-ej po południu.

PRENUMERATA NA DZIENNIK WARSZAWSKI

Dziennik Warszawski w drugim kwartale wychodzi, według tego samego programu, w tym samym formacie i w takich samych warunkach, jak w kwartale bieżącym.

Prenumerata miejscowa zostaje na kwartał II-gi taż sama co w kwartale poprzednim, a mianowicie:

bez rozsyłania:

na rok	rs. 8	—
„ 6 miesięcy	„ 4	—
„ 3 miesiące	„ 2	—
„ 1 miesiąc	„ —	k. 67

Za odsyłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

Prenumerata prowincjonalna przyjmowana będzie tylko w Warszawskiej Ekspedycji Gazet, w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 487, oraz na prowincji we wszystkich Urzędach Pocztowych (Kantorach) w guberniach Królestwa Polskiego roczna, półroczna i kwartalna; wynosi ona:

na rok	rs. 10
„ 6 miesięcy	„ 5.
„ 3 miesiące	„ 2 k. 50.

W kantorze głównym Dyrekcji obu Dzienników, obok powyżej wymienionych terminów przyjmuje się prenumerata i na jeden miesiąc po cenie kop. 92, i dalej w tym samym stosunku.

Pp. Prenumeratorowie zamiejscowi pragnący prenumerować Dziennik w Kantorze Głównym Dyrekcji, raczą nadsyłać wszelką prenumeratę na termin żądany wprost do Dyrekcji franco, z wyraźnym wypisaniem adresu.

Ostrzegamy pp. prenumeratorów zamiejscowych że jeżeli pragną nie doznać przerwy w otrzymaniu Dziennika, powinni o ile można najwcześniej dopełnić przesyłki pieniędzy.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Prawa do pensji dla urzędników. — Sprostowanie.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Kurjerek miejski. — Sprawa kryminalna. — Wiadomości gospodarskie; ceny zboża. — Wypadki miejskie. — Kursa monet. — Budowa okrętów. — Budżet wydziału wojny. — Dychód z telegrafów. — Uchwalenie podatku miejskiego. — Wypadek na kolei żelaznej. — Pani Ławrowska. — Cenzura teatralna w Anglii. — Wypadki w Hiszpanji. — Austrja i ziemie słowiańskie. — Podróż cesarza; kwestja galicyjska; sprawy węgierskie; wybór burmistrza. — Włochy i Rzym. — Odpowiedź króla Wiktora Emanuela. — Turcja i ziemie słowiańskie. — Traktaty handlowe. — Anglja. — Sprawy indyjskie. — Azja. — Wzbronienie uprawy opium. — Dokumenta dyplomatyczne w sprawie tureckogreckiej (c. d.).

FEJLETON. — Niewolnicy paryzcy. (c. d.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 22 Marca (3 Kwietnia).

Prawa do pensji urzędników, przechodzących z Cesarstwa do zarządu finansowego w Królestwie Polskiem. — (Wypis z protokołu komitetu do spraw Królestwa Polskiego 24 grudnia 1868 r. Nr. 47). Komitet do spraw Królestwa Polskiego, na posiedzeniu 24 grudnia 1868 roku rozpatrywał wniosek ministra skarbu z dnia 11 grudnia 1868 r. Nr. 650, o prawach do pensji urzędników zarządu finansowego w Królestwie Polskiem, przybyłych z Cesarstwa, a nie podchodzących pod przepisy z dnia 30 lipca 1867 roku o prerogatywach urzędników ruskiego pochodzenia, zajmujących posady w guberniach Królestwa. Komitet do spraw Królestwa Polskiego, zgodnie z wnioskiem ministra skarbu, postanowił: aby do urzędników zarządu finansowego, którzy przeszli lub przejdą do służby z Cesarstwa do gubernij kraju nadwiślańskiego, a nie podlegają przepisom z d. 30 lipca 1867 roku o prerogatywach zostających w tym kraju urzędników ruskiego pochodzenia, rozciągnąć moc uchwalonych Najwyżej przez zatwierdzone 31 maja 1868 r. postanowienie komitetu do spraw Królestwa Polskiego przepisów o prawach do pensji takichże urzędników wydziału spraw wewnętrznych. Najniższy Pan na protokole komitetu 9 stycznia 1869 r. raczył własnoręcznie napisać: „wykonać”. (Dzien. gub. suwalk.).

Sprostowanie. — W rozkazie do Zarządu Cywilnego w Królestwie Polskiem z dnia 8 Marca r. b. w numerze 59 Dziennika Warszawskiego ogłoszonym, zaszła pomyłka, a mianowicie po wyrazach: przemianowani: Wice-Dyrektor Zarządu Rosiński — zamiast: „Naczelnikiem Kancelarji” powinno być: „Dyrektorem Kancelarji”.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 22 Marca (3 Kwietnia).

Wiść o rychłym zebraniu się komisji mieszanej franko-belgickiej w Paryżu dla załatwienia sporu co do kolei żelaznych i odnowienia trakta-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

XVIII

(Ciąg dalszy patrz Nr. od 259 z r. z. do 64).

Przebrawszy się już zupełnie, rajfur pociągnął doktora na środek swojej syplalni i rzekł mu z cicha:

— Odjeżdżam natychmiast — ty nie opuszczaj Pawła. Nie jesteśmy jeszcze tak dalece pewni tego młodzieńca, ażebyśmy mogli pozwolić mu przechadzać się z naszymi tajemnicami w głowie. Zaprowadź go na obiad do Martin-Rigala, a później staraj się wynaleźć pretekst, ażeby przenocował u ciebie.

I Mascarot wyszedł, nie słysząc nawet wykrzyknika „szczęśliwego powodzenia!” jakim pożegnał go doktor.

XIX.

Wyszedszy z hotelu de Mussidan po rozmowie z Sabiną, pan de Breulh-Faverley, odesłał swój piękny ekwipaż oświadczywszy gromowi, że późno do domu wróci. W istocie, baron czuł konieczną potrzebę

ruchu. Wyznanie Sabiny i prośba, jaką zaufana w jego honorze zaniósł — myśl, że utraci na zawsze jedyną kobietę, wybraną z całego modnego świata paryzkiego, którą rzeczywiście pokochał i osądził godną swojej miłości — a wreszcie i gorzkie uczucie zawiści dla tego drugiego, nieznanego człowieka, który nie tylko majątku, lecz nawet nazwiska nie posiadał — wszystko to razem, uderzyło silnie w moralny organizm pana de Breulh, zachwiało siłami jego charakteru.

Ten elegancki młody jeszcze magnat, na którego obliczu budzącym zazdrość i uwielbienie wszystkich kolegów klubowych, nie można było dostrzedz nigdy śladów najmniejszego wzruszenia — człowiek w którym kochały się najpiękniejsze i najdystygowańsze kobiety Paryża, teraz miał twarz wzburzoną tak gwałtownie, że skoro w godzinę po rozmowie z Sabiną wszedł do swojego klubu — całe towarzystwo młodzieży, okrażającej tam zielony stolik gry — spogłądało nań zdumione, gdy zwłaszcza powitawszy lekko znajomych, przeszedł do małego salonu, przeznaczanego na bibliotekę i gabinet do pisania razem.

Wszedszy tam, p. de Breulh napisał natychmiast list do hrabiego de Mussidan, w którym z całą delikatnością i pozorem istotnej prawdy, uniewinił się że nie może zaślubić jego córki.

Skończywszy pisać, wysłał natychmiast list do pałacu de Mussidan, myśląc że „spaliwszy w ten sposób swoje okręty,” odzyska spokojność umysłu. Lecz

napróżno szukał rozrywki w grze — napróżno siadł do obiadu, apetyt odbiegł go zupełnie. Wieczorem wszedszy na operę, ziewał spazmatycznie podczas najpiękniejszych ustępów muzyki Rossiniego — nakoniec, znużony i zirytowany wrócił do domu. Tam aż do samego rana prawie, przesiedział w fotelu przed wygasłym ogńdkiem kominka — wreszcie zasnął, postanowiwszy sobie poznać koniecznie człowieka, którego Sabina przeniosła nad niego. Być może, iż w głębi duszy barona powstała nadzieja, że człowiek ten nie okaże się godnym hrabianki i że kiedyś, w przyszłości... przekonawszy się o tem, powróci mu ona utracone nadzieje.

Jednakże nazajutrz, obudziwszy się dość późno, pan de Breulh zachwiał się w powziętem postanowieniu; zdawało mu się, że nie powinien mięszać się zgoła do sprawy tak delikatnej — lecz w szlachetnej jego naturze przemogła to wahanie inna już całkiem, zacna pobudka: zapragnął on dopomóc do szczęścia Sabinie — ułatwić wybranemu przez nią człowiekowi drogę do świetnej przyszłości i tym sposobem okazać się wyższym nad niego — chociażby tylko rycerskim poświęceniem swoim.

Pod wpływem takich myśli, około godziny drugiej po południu, p. de Breulh kazał zaprzężyć i pojechał na ulicę La tour d'Auvergne, podług wskazanego przez Sabinę adresu.

Pani Poileveu, pełna dyskrecji odzwierna Andrzeja, którą już dawniej poznaliśmy, stała właśnie przed

tu handlowego, spowodowała pewne wrażenie w departamentach północnych Francji, tak, że jeden z ich reprezentantów interpelował gabinet na posiedzeniu ciała prawodawczego, żądając objaśnień, czy wspomniana komisja będzie miała zadanie zastąpienia obecnie istniejącego pomiędzy dwoma państwami traktatu handlowego przez inny i wprowadzenia zmian w taryfie. Odpowiedź p. Rouhera nie dała żadnych bliższych objaśnień o zadaniach komisji mieszanej, i jak się zdaje, miała na celu osłabić za granicą wrażenie co do prac komisji, w którym to celu półurzędowe dzienniki od pewnego czasu zachowywały milczenie o sprawie franko-belgijskiej.

Poruszenie kwestji rzymskiej przez ogłoszenie dokumentów jej dotyczących w księdze zielonej, także widać nie przypadło na rękę rządowi francuzkiemu; tak przynajmniej należy wnosić z artykułu *Constitutionnela*, który powiada, że rząd włoski, zamiast zajmować się tem, iż w Rzymie powiewa sztandar francuzki, powinienby zwrócić pilną uwagę na knowania mazynistowskie. Dzienniki włoskie odpowiadają na to, że właśnie pobyt wojsk francuzkich w Rzymie głównie daje powód do tych knowań. Niektóre dzienniki utrzymywały, że rząd włoski na nowo domagał się odwołania wojsk francuzkich z Rzymu, lecz dziennik *Le Public* stanowczo temu zaprzecza. Wiedeńskie gazety utrzymują, iż rząd włoski dopiero przysposabia się do postawienia tego żądania i dodają, że generał della Rocca, podczas pobytu w Trjeście, prosił p. Beusta o popieranie tego żądania w Paryżu, a prośbę tę p. Beust przyjął bardzo przychylnie.

W Węgrzech gabinet i stronnictwo Deaka zaczynają się otrzasać z przykrego wrażenia sprawionego przez niespodziany wypadek wyborów. Główne organa wspomnianego stronnictwa, zdaje się wskutku narad gabinetu, oświadczają, iż stronnictwo Deaka nie ma powodu uważać się za zachwiane przez rezultat wyborów, przeciwnie to, że otrzymało większość, wskazując, że kraj zadowolony jest z jego postępowania, że zatem powinno wytrwać na obranej drodze i tem energiczniej bronić wszelkiej napaści przeciwko konstytucji; posiadając większość stronnictwo to, według wspomnianych dzienników, nie potrzebuje robić żadnych ustępstw dla złączenia się z umiarkowaną opozycją. To oświadczenie organów stronnictwa Deaka, zgodne jest z wczorajszymi doniesieniami, że układy z opozycją umiarkowaną, odroczone zostały do czasu zebrania się sejmu.

Bardziej szczegółowa treść projektu konsty-

sena. gdy świetny ekwipaż barona zatrzymał się przed nią. Ośniona tym widokiem, ciekawa kumoszka, zaledwie zdążyła pohamować okrzyk admiracji, gdy p. de Breulh wysiadłszy z powozu zbliżył się ku niej i zapytał:

— Czy tu mieszka pan Andrzej — artysta malarz?

— Tak jest, panie — odrzekła z pośpiechem — mieszka on tu od lat trzech przeszło... A jaki to porządny chłopiec! Co za prowadzenie się i jaki charakter! Doprawdy, to anioł w ludzkim ciele i oprócz pewnej pięknej damy z Pół Elizejskich, żadna kobieta nie odwiedza go wcale!

— Proszę mi wskazać gdzie jest pracownia malarza? przerwał zniecierpliwiony baron.

— Na czwartym piętrze, panie! po prawej stronie — napis nad drzwiami — ale ja sama zaprowadzę pana.

— Nie trudź się pani, sam trafię do wskazanego mi tak dokładnie mieszkania.

I nie czekając na odpowiedź odzwiernej, która zresztą postanowiła wybać służbę przybyłego pana, pozostała przy jego powozie — pan de Breulh wszedł na schody — i niebawem zatrzymał się przed drzwiami na czwartym piętrze. Tu dla nabrania oddechu i uspokojenia żywego bicia serca, baron zatrzymał się przez czas jakiś — wreszcie, odpocząwszy zabierał się już do pukania, gdy nagle usłyszał lekkie kroki za sobą na schodach. Odwrócił się i spostrzegł młodego,

tucji, złożonego przez odpowiednią komisję kortexom hiszpańskim, wskazuje, iż konstytucja ta zapewnia wszystkie swobody i gdyby swobody te szczerze były zastosowane, Hiszpanja niezawodnie stałaby się najwolniejszym krajem na świecie. — Mało zdaje się wiarogodnym doniesienie, jakoby prafaci zasiadający w kortexach oświadczyli komisji do ułożenia projektu konstytucji, która zasięgała ich zdania, iż nie mają nic przeciwko zupełnemu odłączeniu kościoła od państwa. — Mylną także była wieść o podróży pp. Serrano i Prima do Lizbony, w celu wybadania istoty usposobień Dom Fernanda portugalskiego. P. Serrano wcale nie opuszczał Madrytu, a p. Prim wydal się tylko na polowanie. — Potrzebuje również potwierdzenia pogłoska, że rząd portugalski zadał pytanie mocarstwu, czyby ze swej strony nie miały jakich zarzutów przeciwko ewentualnej unji iberyjskiej, której poprzednio, jak wiadomo, stanowczo był przeciwny. — Według *Epoca*, nadeszła wiadomość do Madrytu, że prezydent Stanów Zjednoczonych, oświadczył deputacji powstańców na w. Kubie, żądającej uznania ich za stronę wojującą, iż zamierza nieodwołalnie szanować prawa neutralności.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 2 kwietnia (21 marca). Podczas rozpraw w ciele prawodawczem francuzkiem, Thiers rzucił pogląd na ostatnie sześć lat, uznawał niezaprzeczony postęp, lecz mniemał, że jeszcze wiele pozostało do zrobienia. Szczere pojednanie jest możliwe tylko przy nadaniu potrzebnych swobód. Ludzie zdrowego rozsądku nie przykuwają się do kwestji dynastji; byłoby to poświęcenie interesów kraju, interesom osób.

(Correspondenz Bureau).

Wiadomości telegraficzne.

* **Kijów, 18 (30) marca.** Dziś z rana przybył tu Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz Starszy. Jego Cesarska Wysokość wyjedzie z Kijowa dziś jeszcze w nocy w dalszą podróż. (*Birż. Wied.*)

* **Kijów, 18 (30) marca.** Most tymczasowy na Sejmie, na drodze żelaznej kijowsko-kurskiej, zapadł się wraz z pociągiem pasażerskim, który szedł w pół-

godzinnej odległości za pociągiem wiozącym Wielkiego Księcia, który przybył pomyslnie do Kijowa o godzinie 10-ej z rana. Liczba zabitych i ranionych nie jest jeszcze znana. (*Golos*).

* **Trjest, 1 kwietnia (20 marca).** Poczta lewańska przywiozła wiadomości z Konstantynopola z d. 27-go marca, zaprzeczające pogłosce, jakoby rząd serbski żądał odwołania Osmana-paszy z Bośni. — Czarnogórze dopomina się ciągle odstąpienia portu Spizza. — Biskupi kościoła wschodniego, po odrzuceniu przez patriarchę zaproszenia na koncylium, otrzymali osobne zaproszenia do wzięcia udziału w tenże koncylium. (*Cor. Bür.*)

* **Paryż, 31 (19) marca.** *Figaro* donosi, że cesarzowa Eugenia przedsięwzięcie w pierwszej połowie kwietnia podróż do Belgji, przyczem zwiedzi, oprócz Laeken, także Löwen, Brugę i Mechlin. Cesarzowa, której towarzyszyć ma książę następcy tronu, zachowywać będzie podczas podróży jak najściślejsze incognito. (*Wolffs T. B.*)

* **Paryż, 31 (19) marca.** Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, deputowany Kolb-Bernard postawił pytanie, czy komisja, której powierzone zostało rozstrząśnienie kwestji będących w zawieszeniu pomiędzy Francją i Belgją, ma zadanie zastąpienia istniejącego obecnie pomiędzy obu krajami traktatu handlowego nowym traktatem i zaprowadzenia reform w taryfie. Ustanowienie tej komisji wywołało w departamentach północnych obawy. Minister stanu Rouher odpowiedział, że komisja nie otrzymała żadnego programu. Zmiany w taryfach nie mogą być na przyszłość zaprowadzane bez gruntownego zbadania poprzedniego, w którym powinny wziąć udział izby handlowe. — Złożone zostały projekta do praw w przedmiocie zniesienia ksiąteczek dla robotników, oraz koncesji wielu nowych linii, które ma pobudować towarzystwo drogi żelaznej północnej. (*Tamże*).

* **Marsylja, 31 (19) marca.** Listy z Konstantynopola z d. 24-go donoszą, że Hobart-pasza pracuje z komisją specjalną nad reformą materialną marynarki tureckiej. Zakupiono w Ameryce sto sześćdziesiąt tysięcy karabinów Enfielda dla uzbrojenia nowej milicji narodowej tureckiej. Sułtan wysłał adjutanta dla przyjęcia w Dardanelach księcia Walji. (*Corr. Hav. Bul.*)

* **Bruksela, 31 (19) marca.** Dyrektor administracji dóbr rządowych Vanderkest udaje się dziś do Paryża w sprawie komisji mieszanej belgijsko-francuzkiej. Jutro wyjedzie tamże przez ministrów Frère-Orban. (*Wolffs T. B.*)

* **Genewa, 30 (18) marca.** Odbyła się wielka demonstracja robotników mularskich. Dano dwa wystrzały. Aresztowano kilku przewodców. Ludność dopomaga policji. — Wielka manifestacja. Aresztowano kilka osób. Robotnicy świętujący chcieli uwolnić aresztowanych przewodców. Cała policja jest w ruchu. Ludność jej dopomaga. (*Corr. Hav. Bul.*)

* **Londyn, 1 kwietnia (20 marca).** Z Waszyngtonu donoszą pod datą wczorajszą: Kongres przyjął stanowczo poprawiony bil w przedmiocie usuwania i nominowania urzędników, w takim kształcie, w jakim został on zaproponowany przez komisję konferencyj-

Te szczerze wyrazy podobały się panu de Breulh, który uśmiechnawszy się serdecznie rzekł:

— Ja to raczej powinienem przeprosić pana za niespodziewane najście jego pracowni — lecz przysłany tu jestem przez jednego z moich przyjaciół... kogós który...

— Zapewne przez księcia Crescenzi! zawołał Andrzej.

— Wprawdzie, p. de Breulh zaledwie i to zdaleka znał sławnego amatora malarstwa, lecz pochwycił bez wahania podaną mu sposobność usprawiedliwienia swej wizyty i odrzekł:

— Tak właśnie, przez księcia Crescenzi, który zwrócił mi głowę wynosząc pod niebiosa talent pański. Ufając zupełnie doświadczeniu i znawstwu księcia, powiedziałem sobie, że potrzebując obrazu, najlepiej zrobię udając się do pana. Zresztą, dodał z pochlebnym uśmiechem, nie obawiaj się pan... obraz twój będzie u mnie w dobrem sąsiedztwie... umieszczę go pomiędzy mistrzami naszej i włoskiej szkoły.

Andrzej ukłonił się zawstydzony jak młoda pensjonarka pochwalona na popisie przez jego ekscelencję, księdza biskupa!

— Nie umiem wyrazić panu mojej wdzięczności, rzekł, iż raczyłeś tak chętnie zaufać łaskawej o mnie opinji księcia — nieszcześnie jednak, obawiam się czyś pan nie trudził się napróżno...

(d. c. m.)

wysokiego wzrostu bruneta, ubranego w prostą bluzę, który niósł w rękę blaszany dzban z wodą, zaczerpniętą w domowym rezerwoarze.

— Tu mieszka pan Andrzej, malarz? spytał mimowoli p. de Breulh.

— Ja nim jestem — odpowiedział młodzieniec.

— Chciałbym pomówić z panem...

— W takim razie, racz pan wejść do pracowni.

To rzekłszy młody malarz otworzył drzwi i poprowadzając pana de Breulh wprowadził go do swego mieszkania.

— Powierzchność Andrzeja zaraz z pierwszego rzutu oka podobała się bardzo baronowi, — ujęły go, otwarta fizjognomja, śmiałe spojrzenie i dzwigny głoś malarza — chociaż z drugiej znów strony, jakkolwiek lekceważący wszelkie przesady, p. de Breulh zdziwił się nieco widząc kochanka Sabiny ubranego tak ubogo i dzwigającego dzban wody na czwarte piętro! Jednakże obadwa te wrażenia nie odbiły się bynajmniej na twarzy p. de Breulh, który od wczoraj już potrafił opanować całkiem miotające nim wzruszenia.

— Przedewszystkiem, rzekł Andrzej, przepraszam pana że go przyjmuję w tak nieestetyczny sposób — ale dodał z uśmiechem, ludzie ubodzy, jeżeli chcą być dobrze obsłużeni, muszą usługiwać sami sobie a i tak jeszcze wiele im do życzenia zostaje!

Mówiąc to Andrzej wskazał bez żadnego pomieszczenia na swoją bluzę i dzbanek z wodą, który postawił w kącie.

na. Kompromis utrzymał w głównych punktach pierwotną redakcję senatu bez zmiany. (*Wolff's T. B.*)

* *Kapstadt, 20 (8) lutego.* Straszny pożar, spowodowany w wielu okęgach paląciami promieniami słońca, zniszczył miliony morgów gruntu; znaczna liczba ludzi znalazła śmierć. (*Tamże.*)

* *Nowy Jork, 20 (8) marca.* Bil poręczający spłatę długu Stanów Zjednoczonych w złocie, podpisany został przez prezydenta Granta w d. 11 marca. Nominacja p. Washburna na posła Stanów Zjednoczonych w Paryżu zatwierdzoną została przez senat 18 marca. — Wiadomości z Meksyku donoszą, że Negrete atakowany był i pobity przez Alatorre w Tlascala. — Powstańcy z środka w. Kuby zniesli niewolnictwo. Powstańcy z Villaclara puścili w obieg pieniądze papierowe. Według wiadomości z d. 7 marca, wybrzeże wschodnie posłało posiłki powstańcom na w. Kubę. Oczekują oni jeszcze posiłków z Meksyku. Dowódca powstańców zażądał 1 marca urzędowego uznania powstania przez Stany Zjednoczone. (*Corr. H. Bul.*)

* *Waszyngton, 31 (19) marca.* Izba prawodawcza Massachusetts ratyfikowała poprawkę do konstytucji w przedmiocie prawa wyborczego dla murzynów. (*Tamże.*)

* (Kurjerek miejski). Najważniejszym faktem z dziejów dnia wczorajszego, było amatorskie przedstawienie, w sali warszawskiego towarzystwa dobroczynności, zaszczycone obecnością J.W. Hrabiego Namysłownika. Program tego widowiska, które jednakże wbrew powszechnym oczekiwaniom, nie zgromadziło pożądanej liczby widzów, uległ pewnym zmianom. Oprócz operetki Offenbacha „*Le mari à la porte*” i wodewilu „*Ah! que les plaisirs sont doux*”, dyrektor instytutu muzycznego Apolinary Kątski, odegrał fragment solo na skrzypcach z akompaniamentem na fortepianie, córki swojej Wandy, który wywołał powszechne i pełne zapалу oklaski. Ten numer wczorajszego programu, był istotną improwizacją, gdyż znakomity nasz wirtuoz i dyrektor prawie w ostatniej już chwili, ulegając prośbom zaniesionym w imieniu towarzystwa dobroczynności, przez hr. St. Ostrowskiego a także i zacnemu popędowi dopomożenia ubogim, zgodził się przyjąć wraz z córką udział w wczorajszym przedstawieniu. Zastąpił on tym sposobem całą resztę niewykonanego programu, albowiem zapowiedziane odśpiewanie arji nie miało miejsca, z powodu nagłej niedyspozycji amatorki, która ją wykonać miała — takież los spotkał i deklamację, również z przyczyny słabości p. Drzewieckiej, mającej zastąpić p. Bogowską, która znowu, również jak p. Dułęba, zmuszoną była usunąć się od udziału w programie, także z powodu słabości. Widocznie sanitarny stan Warszawy nie jest pomyślny w tej porze!

— Że Warszawa jest jednym z najgościńszych miast na globie, dowiodło tego wczorajsze, drugie wystąpienie pani Modrzejewskiej, na scenie wielkiego teatru, w pięknej komedji Korzeniowskiego „*Panna Męzka*”, albowiem pomimo, że komedja ta znana jest wszystkim od tak dawna; pomimo, że amatorskie przedstawienie w sali warszawskiego towarzystwa dobroczynności, trwające jednocześnie, zabsorbowało znaczną część i to wyborowej publiczności, — przecież znalazło się dosyć osób, do zapelnienia teatralnej sali. Wprawdzie, nieco łóż drugiego pigra i pewna liczba krzesel, pozostały w kasie a i paradyz, ten najgościńszy organ uwielbienia scenicznego, nie dopisał wczoraj — zawsze jednak sala przedstawiała imponujący widok. Gdybyż tak było na o negdajszym przedstawieniu „*Carlo il temerario*” przeznaczonem na korzyść zasłużonych pracowników orkiestry i chórów opery tutejszej! Ale pokazuje się, że u nas, łatwiej zawsze o uprzejmość i gościnność, dla powabnych zwłaszcza talentów, niż o uznanie dla cichej i pożytecznej lecz cichej i skromnej pracy. — Królikowski znakomicie jak zawsze, odtworzył wczoraj typ starego wojaka Majora i potrafił rozcieplić publiczność, która podczas wczorajszego widowiska, z początku zwłaszcza, w jakimś dziwnie lodowatym znajdowała się usposobieniu. Trzeba też wyznać, że pani Modrzejewska, rozporządzała wczoraj wszystkimi zasobami swojego sympatycznego talentu; stojąc na wdzięcznym polu wyższej, salonowej komedji, artystka ta rozwija najsubtelniejsze gry swojej odcienia i koniecznie podobać się musi. Zauważano jedynie, że z powodu rozmiarów sali, głos pani Modrzejewskiej, w niektórych zwłaszcza scenach, nie wszędzie dochodził, tak, że wiele z dalej siedzących osób, nie dosłyszało pięknych ustępów, tak starannie opracowanych przez autora roli. Po skończeniu drugiego i trzeciego aktu, pani Modrzejewska i Królikowski przywołani zostali, w pośrodku zaś pierwszego, po pierwszej swojej scenie, sam tylko zacny Major, dostąpił tego za-

szczytu. O ile nam wiadomo, pani Modrzejewska, wystąpi tu raz jeszcze przed odjazdem, na cel dobroczynny.

— Panna Henryetta Dor, znana w świecie choreograficznym balerina, o której zaangażowaniu do Warszawy na sześć występów, dawniej już donosiliśmy, ukazuje się pierwszy raz na scenie tutejszej jutro, w balecie „*Korsarz*”. Po skończeniu szeregu występów w Warszawie, panna Dor uda się do Londynu, gdzie zaangażowaną została do królewskiego teatru opery. Pobyt panny Dor w Warszawie, jest nowym dowodem nieustannej troskliwości dyrekcji tutejszego teatru o wzbogacenie i urozmaicenie bieżącego repertuaru.

— W „*Cyryliku Sewilskim*”, który w tym jeszcze sezonie ma być przedstawiony przez artystów włoskich, rolę Rozyny wykona panna Benatti, Barthola p. Kozieradzki, a pan Piazza, tenorową partję hr. Almaviva.

— Komedja oryginalna, p. Zygmunta Sarneckiego „*Zemsta pani hrabiny*” przedstawioną będzie raz pierwszy w przyszły poniedziałek t. j. pojutrze, na scenie rozmaitości.

— Wkrótce już, orkiestra warszawska, zakończy swoje koncerty w sali resursy obywatelskiej w tegorocznym sezonie.

— Zwiastun wiosny, poczciwy bocian, odwiedziwszy przed paru tygodniami na chwilę, swoje przeszłoroczne gniazdo w ogrodzie na „*Prado*”, teraz, na dobre już doń powrócił, przywiódłszy z sobą i małżonkę, z którą pospołu rozpoczęli już pracę około reparaacji gniazda i wyściełania go dla spodziewanej progentury w tym roku.

— Balony które zapowiedziawszy swoje wzniesienie się pod niebiosa z ujazdowskiego placu, nie dotrzymały przyrzeczenia, przepaszają szanowną publiczność, zapewniając ją że, w dniu jutrzejszym z pewnością już wleczą.

— Jutro w sali resursy obywatelskiej, o godzinie 9 z rana, odbędzie się pierwsze ogólne zgromadzenie członków założycieli stowarzyszenia spożywczego „*Merkury*”, dla dopełnienia wyboru członków zarządu, sądu polubownego i komisji rewizyjnej. *Al.*

* (Sprawa kryminalna). W przyszły wtorek, dnia 25 marca (6 kwietnia), w tutejszym sądzie kryminalnym przed południem, będzie sądzona Emilja Dybuszewska, lat 41 licząca, która w nocy z dnia 20 na 21 grudnia 1868 r. (1 na 2 stycznia r. b.), śpiącego w łóżku Ludwika Kaczorowskiego nożem zamordowała. Obronę za podsądą wnosić będzie patron trybunału p. Szymon Ródzyn.

* (Wiadomości gospodarskie. — Ceny zboża). Z korespondencji z m. marca r. b. z powiatu olkuszkiego (gub. kielecka) do *Gazety Rolniczej*, dowiadujemy się, że oziminy w tamtych okolicach ogólnie dobrze wyglądają, a jeżeli wiatry w tej porze zwykle panujące, nie uszkodzą ich, należy się spodziewać wynagrodzenia za nieurodzaj zeszłoroczny. Jak w innych miejscowościach, tak i tam, uskarżają się na brak słomy. Kartofli tylko w roku zeszłym był urodzaj obfity, to też wszędzie prawie właściciele gorzelni bardzo mało lub wcale nie kupowali i nie kupują, mając dostatek swoich. — Z powiatu zaś *opoczyńskiego* (gub. radomska) piszą do tejże gazety, że panuje tam dotąd zupełna stagnacja w handlu zbożowym: za pszenicę małemi partjami, zbywaną nie handlarzom zboża, tylko tak zwanym mączarzom, można wiaść po rsr. 6 1/2 za korzec, żyto także się nieco w cenie podniosło; wyżej 4 rs. go płacą. Jarzyn nikt tam na zbycie niema, to też ceny ich trudno oznaczyć. O kartofle i okowite nikt się nawet nie pyta. — Z okolic *Tykocina* (pow. mazowiecki, gub. łomżyńska) piszą do tejże gazety, że ceny na zboże od jesieni są tam niezłe, nawet blisko o rubla na każdym korcu pszenicy, żyta i grochu wyższe od warszawskich, a to z powodu większego nieurodzaju w gubernjach zachodnich, dokąd wyłącznie ztamąd zakupywane jest zboże. Zasiwy ozime są tam dosyć pięknie, pszenica tylko po ostatnich mrozach bez śniegów znacznie ucierpiała, lecz jest nadzieja, że jako na zimę dobrze ujęta, z wiosną ożyje i z wodu nie zrobi. — Podług zaś korespondencji z powiatu *miechowskiego* (gub. kielecka) do *Gaz. Warsz.*, oziminy nie źle wyszły nie ucierpiawszy w zimie, z rzepaków mała nadzieja, bo przemarzły. Drogi tamtejsze, w skutku zmian powietrza, nie są w osobliwym stanie, jak np. szosa z Zawiercia do Pilicy. — W *Miechowie* robią przygotowania do loterii fantowej na dochód szpitala św. Anny, tudzież do koncertu w m. maju na tenże sam cel.

* (Wypadki miejskie). W dniu onegdajszym, w cyrkule Łazienkowskim, w pralni szpitala ujazdowskiego, Emilja Koleczyńska praczka, wypadkiem wpadła w kocioł napełniony wodą gotącą i poparzyła sobie ciało w niektórych miejscach; stan jednakże jej zdrowia nie zagraża niebezpieczeństwem. Koleczyńska odesłana na

kurację do szpitala Dzieciątka Jezus. — W cyrkule Wolskim, Emilja Kuźnik, praczka, lat 40 w wieku licząca, w domu pod N. 750, nagle zmarła. W celu wyprowadzenia śledztwa o wypadku tym sąd zawiadomiono i ze strony policji zarządzone dochodzenie. — W cyrkule Białym, Franciszek Kalisiewicz, jadąc wozem przez ulicę Pokorną, potącił przez nieuwagę Jankla Rozentala, terminatora piekarskiego, który upadłszy, skaleczył sobie nogę i twarz. Rozental odesłany na kurację do szpitala starozakonnych, a Kalisiewicz aresztowany, w celu ukarania za nieostrożną jazdę.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar wczoraj	rs. 1 kop. 13	dziś	rs. 1 kop. 13.
Za frank	„ „ 31 1/2	„ „	„ 31 1/2.
Za złoty reń.	„ „ 62	„ „	„ 62.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Budowa okrętów). *Odes. Wiest.* pisze, że dla „ruskiego towarzystwa żeglugi i handlu“ buduje się w Anglii ośm parostatków przewozowych: dwa wielkie i sześć mniejszego rozmiaru; prócz tego na warszawskich towarzystwa w Sewastopolu budują dwie barki parowe. Wszystkie te statki mają być gotowe w tym roku.

* (Budżet wydziału wojny). Dla podania czytelnikom trafego poglądu na budżet ministerstwa wojny, gazeta *Wiest* przytacza następujące główne pozycje ze sprawozdania kontroli państwa co do budżetu z roku 1867. Wydatki ministerstwa wojny obliczone były na 122,712,000 rsr.; w ciągu roku zaszła potrzeba dodatkowych kredytów w sumie 8,246,000 rsr., z których 3,040,009 rs. spowodowane były podwyższeniem ceny żywności, około 1,500,000 skutkiem nowych wydatków, a reszta skutkiem znacznego zmniejszenia kredytów przy sporządzeniu budżetu, które następnie wymagały znacznych dodatków (np. na koszty utrzymania chorych 926,000, na koszty podróży, najem podwód i inne potrzeby przy zmianie konstytucji wojsk 935,000, na strawnie i porcje 588,000, na transporta artylerji 100,000, na nagrody i wsparcia 159,000 i t. d.). Z ogólnego funduszu, wynoszącego 130,691,000, ministerstwo wojny wydało w r. 1867 120,266,000 — 6,930,000, jakkolwiek wyasygnowane do wypłaty w ciągu następných okresów czasu, mogą wszakże mniej więcej nie być podniesione, a 3,711,000 należą już zupełnie do liczby wolnych funduszy kasy państwa. Tym sposobem rzeczywisty rozchód 1867 roku wyniósł o 2,437,000 mniej w stosunku do rzeczywistego rozchodu 1866 r. Ztąd wypada, że i obliczony w budżecie 1869 r. na 140 mil. fundusz, za potrąceniem dochodów, wymagający z kasy państwa tylko 130 mil., nie można uważać za ulegający koniecznemu wydatkowi. W końcu roku i z tego budżetu, podług wszelkiego prawdopodobieństwa, pozostaną znaczne remanenta. Co do nadzwyczajnych wydatków, wykonanie budżetu 1869 r. powinno w każdym razie sprowadzić pomyślniejsze rezultaty niż w latach poprzednich, bowiem powód do nadzwyczajnych wydatków obecnie zmniejszył się znacznie.

* (Dochód z telegrafów). *Birż. Wied.* piszą: Za przesyłanie depesz na wszystkich telegraficznych liniach Cesarstwa, podług rachunków wydziału telegraficznego, wpłynęło w miesiącu lutym 243,020 r. W ogóle od 1 stycznia do 1 marca roku bieżącego za przesyłanie depesz pobrano 495,248 rs., gdy w roku zeszłym dochód z tego czasu wynosił 470,586 rsr. Zatem w roku 1869 dochód zwiększył się o 24,962 rs. to jest o 5,25%. Stałe zwiększanie się dochodu na naszych telegraficznych liniach czyż nie jest powodem do żądania niższenia taryfy na przesyłanie telegramów na naszych liniach, szczególnie do Syberji, dokąd telegram z 20 wyrazów kosztuje dotąd 6 rs.?

* (Uchwalenie podatków miejskich). *Odes. Wiest.* donosi, że rada miejska odeska uchwaliła 13 nowych poborów na rzecz miasta, w tej liczbie pobór 10% od komornego z domów tolerowanych. Jednocześnie rada odrzuciła projekt podatku od powozów i zaproponowane przez jednego z członków podwyższenie o 1/4% podatku od właścicieli domów.

* (Wypadek na kolei żel. odesko-elisawetgrodzkiej). Zaszły 26-go lutego, o godzinie 10-ej wieczorem, opisany jest w gazecie *Telegraf Noworodyski*, przez jednego z pasażerów w następujący sposób: „Wagon drugiej klasy, w którym siedziałem, napełniony był pasażerami: mężczyznami, kobietami i dziećmi. Ja i inni rozmawialiśmy i śmieliśmy się, w tem nasz wagon zaczął niezwykle chwiać się; po wyrazach zadziwienia, dały się słyszeć odgłosy strachu, bo z wagonem stało się coś okropnego, niepojętego. Niewiadoma siła rzucała go na wszystkie strony z trzaskiem i hukiem. W kilka sekund potem, wagon z ostatniem uderzeniem, nachylił się na lewy bok i pozostał nieruchomy. Nie wiedząc co się z nami dzieje i czy niebezpieczeń-

stwo minęło, tłoczyliśmy się do drzwi, ale te były zamknięte. Ja pierwszy wyskoczyłem oknem z nachylonej strony wagonu i potoczyłem się po ziemi. Ocuwszy się, spostrzegłem obaloną lokomotywę w obłokach pary, i nadbiegającego do wagonów maszynistę Pietrowa, który zapytawszy czy nie ma zabitych, pobiegł z tem sentymentalnym zapytaniem do innych wagonów, przedstawiających okropny obraz. Służba pociągowa, wraz z nadkonduktorem Gilatowskim, biegnąc od wagonu do wagonu, otwierała drzwi i okna, oznajmiając: „że niebezpieczeństwo minęło”. Będąc w stanie pomagania innym, pośpieszyłem do swego wagonu, uprzedzając pasażerów, że z ostrożnością można wysiadać przez odemknięte przezemnie okno, ale nie razem na pochyłonej stronie wagonu, który zdawał się wisieć tak niebezpiecznie, że w momencie mógł stoczyć się na dół, i ciężarem swoim potratować tych co z niego wylazili. W kilka minut pasażerowie opróżnili wszystkie wagony, a konduktorowie zapalili latarnie i pochodnie. Wśród ciemnej nocy dały się słyszeć okrzyki radości; step zamienił się w ożywiony rynek. (Wiest).

* (P. Ławrowska). Feljetonista gazety *Peters. Listok* w sprawozdaniu o koncercie p. Dawydowa, między innymi pisze: Pani Ławrowska, którąśmy dotąd słyszeli tylko w operach Glinki, na koncercie wiołoczelisty Dawydowa, wykonała podobno po raz pierwszy trudną scenę i arję — w więzieniu — z opery Meyerbeera „Prorok”. Z początku pomiędzy spektatorami dawały się słyszeć wyrazy powątpiewania, obawy, ale zaledwo artystka doszła do połowy wzruszającej sceny, kiedy uwieziona matka modli się o pomysłność dla swego syna — wszelkie obawy znikły, a powstał zapal powszechny; ci nawet, którzy uważali panią Ławrowską jako niższą od pani Trebelli i Nantier-Didier, przekonali się teraz, że nie tylko im nie ustępuje, ale rozmiarem i przyjemnością głosu przewyższa nawet. Słowem, tryumf młodej, utalentowanej artystki był zupełny.

* (Cenzura teatralna w Anglii). Wielki szambelan lord Sidney pełni podwójne obowiązki: cenzora teatrów i zakładów publicznych, w których dawana są zabawy. Rzadko kiedy słyszeć się dają skargi na niego, pomimo iż posiada odważną i zupełnie pełnomocnictwo. Może on, podług swego własnego uznania, zabraniać przedstawiania sztuk starych i nowych, oraz zamykać teatra, przyczem od decyzji jego nie ma apelacji. Oprócz tego obowiązkiem jego jest przestrzegać, ażeby zachowywana była przyzwoitość, oraz ażeby aktorzy i widze nie byli narażeni na niebezpieczeństwo; ma on przeto zupełną władzę nad autorami, dyrektorami teatrów, aktorami, budowniczymi i t. d. Pomocnikiem jego jest urzędnik noszący nazwę *examir of plays* (cenzor teatralny), który obowiązany jest czytać wszystkie utwory dramatyczne i wykreślać ustępy przeciwne moralności. Otrzymuje on za to niewielką płacę roczną, i oprócz tego za każdy utwór pięcioaktowy 2 gwineje (14 rs.), za utwór mniejszych rozmiarów 1 gwineję, za każdą zaś nową pieśń 5 szelągów. Ta posada cenzora, zaprowadzona z mocy bilu parlamentarnego za ministerstwa Walpole'a w r. 1737, utrzymana została bez zmiany do chwili obecnej, i dwa lata temu Donn, pełniący pomienione obowiązki cenzora, zakomunikował komisji parlamentarnej swoje o tej posadzie uwagi. „Ustępy nieprzyzwoite w utworach dramatycznych”, — powiada on między innymi w swoich uwagach, — „wykreślam po prostu atramentem czerwonym; jeżeli zaś mam wątpliwość co do zezwolenia na przedstawienie całej sztuki, w takim razie oddaję ją pod uznanie Starszego kanclerza. Jeżeli sztuka zostaje wzbroniona, w takim razie notuję zwykle w krótkości na rękopiśmie przyczynę, naprzykład „nieprzyzwoita”, lub „nie dozwala się dla powodów religijnych”. Od 1857 do 1865 roku przeczytałem 1,800 utworów dramatycznych, z których nie podpisałem (t. j. odrzuciłem) tylko siedm. To co wykreśliłem w r. 1865, może być wypisane z łatwością na arkusiku papieru. Największą mam pracę przed czasem, w którym dawane są przedstawienia pantominowe (przed Bżem Narodzeniem); zdarzało się, iż czytałem 27 pantomim i innych tego rodzaju utworów. To co wykreślałem, było opuszczane sumiennie. Libretta do oper łatwiej mi było cenzurować, albowiem na wyrazy śpiewane zwraca się mniej uwagi, niż na powiedziane. Uważałem głównie za stosowne powstawać na utwory niemoralne i na umyślnie nieprzyzwoite. Oprócz tego niektóre utwory, w których występują rozbójnicy, jak *Jacques Seppart* i *Ollivier Twist*, powinny być wykreślone z repertuaru, albowiem młodzież wpada od nich w zapal, jak to miało miejsce w Niemczech z powodu Karola Moora. Niektóre utwory nie mogą być dozwolane z powodu ich stonku do okoliczności teraźniejszych. Tak np. utwór *Król Lear* nie mógł być przedstawiany podczas 13-

letniego nierozsądnego okresu za Jerzego III. Temata biblijne zostały raz na zawsze wyłączone nawet z oper”. W końcu p. Donn powiada, że wykreślanie bywa w ostatnich czasach coraz mniejsze i mniej niezbędne, albowiem kierunek i treść utworów dramatycznych znacznie się polepszyły.

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 31 (19) marca.* Złożony na wczorajszym posiedzeniu kortezów (i podany już wkrótce) projekt konstytucji, obejmuje następujące przepisy: Wolność osobista, nietykalność mieszkania i tajemnica listów zostają zagwarantowane. Każdy urzędnik naruszający jedno z tych praw, powinien wynagrodzić obywatela poszkodowanego zapomocą kary pieniężnej, oznaczonej na każdy wypadek. Prawo głosowania powszechnego, wolność mowy i prasy, prawo zgromadzeń, stowarzyszeń i petycji, zostają uznane. Zgromadzenia publiczne podlegają rozporządzeniom policyjnym. Zgromadzenia pod gołym niebem zostają dozwolone tylko we dnie. Prawo podawania petycji nie służy członkom siły zbrojnej. Wyznanie i duchowieństwo katolickie będą utrzymywane przez skarb państwa, lecz wszystkim mieszkającym w Hiszpanji cudzoziemcom gwarantuje się praktyka publiczna i prywatna ich religii, bez żadnych innych ograniczeń, oprócz tych, jakie wymagane są przez ogólne przepisy moralności i prawa. Projekt konstytucji gwarantuje dalej wolność przesiedlania się, oraz trudnienia się rzemiosłami i przemysłem, z wyjątkiem tych profesji, do uprawiania których wymagane jest świadectwo uzdolnienia. Nauki w szkołach mają być udzielane bezpłatnie. Urzędnicy publiczni podlegają jurysdykcji sądów zwykłych. Nie jest wymagane poprzednie upoważnienie do wszczynania zwykłego postępowania karnego przeciw urzędnikom publicznym. Formą rządu ma być monarchja dziedziczna. Władza prawodawcza znajduje się w ręku kortezów. Prawo stawiania wniosków służy zarówno kortezom i koronie. Kortezy składają się z kongresu wybieranego na 3 lata i z senatu wybranego na 12 lat. Senat ma być w pewnych oznaczonych terminach odnawiany w jednej czwartej części. Król zwołuje kortezy. Może on takowe odroczyć lub rozwiązać. Czas trwania sesji oznacza się na 4 miesiące. Senatorowie mają być wybierani przez deputacje prowincjonalne. Wybieralnemu do senatu jest każdy hiszpan, który ma najmniej 40 lat wieku, znajduje się w zupełnym posiadaniu praw obywatelskich i piastował jeden z wyższych urzędów. Prawo wybieralności służy również 30 osobom, które płacą w swej prowincji najwyższe podatki gruntowe, oraz 20-u najznaczniejszym przemysłowcom każdej prowincji. Do kongresu mogą być wybierani wszyscy hiszpanie rodowici, mający najmniej 25 lat wieku i znajdujący się w zupełnym posiadaniu praw obywatelskich. Osoba króla jest nietykalna. Ministrowie są odpowiedzialni. Na każdą prowincję ma przypadać po 4 senatorów i na każde 40,000 mieszkańców po jednym deputowanym. Królowi służy prawo wypowiedzania wojny. Odroczenie kortezów może mieć miejsce tylko raz jeden podczas całej jednej sesji. W każdym razie kortezy nie mogą być zgromadzone nieprzerwanie mniej jak przez cztery miesiące. W razie rozwiązania kortezów, wyborcy powinni być zwołani w ciągu trzech najbliższych miesięcy. Król potrzebuje przyzwolenia kortezów do odstąpienia lub zamiany której części kraju, albo też dla wcielenia do Hiszpanji obcych terytorjów; również dla ściągania do Hiszpanji wojsk zagranicznych, dla zawierania przymierzy i traktatów handlowych, dla ogłaszania amnestji powszechnej, dla zawierania związków małżeńskich samemu lub następcy tronu, i nareszcie dla abdykowania. Tron jest dziedziczny podług prawa pierworo dzstwa. Na wypadek wygaśnięcia dynastji, kortezy wybiorą nową. W razie niezdolności króla do rządzenia lub niepełnoletności następcy tronu, kortezy mają ustanowić regencję, która ma być bądź powierzona w jedne ręce, bądź też składać się z trzech lub pięciu osób. Opiekun króla małoletniego ma być wyznaczony w testamentnie. Ministrowie mogą znajdować się na posiedzeniach kortezów w takim jedynie razie, jeżeli są sami członkami tego zgromadzenia. Ministrowie mogą być postawieni przez kongres w stanie oskarżenia. Senat ma wydać natychmiast wyrok. Mają być zaprowadzone zmiany w administracji kolonij, jak skoro takowe będą reprezentowane w kortezach przez swych deputowanych. Gdyby konstytucja miała uleść zmianom na wniosek kortezów lub króla, w takim razie ma nastąpić rozwiązanie kortezów i dokonanie nowych wyborów zapomocą głosowania powszechnego. (Wolffs T. B.)

* *Madryt, 31 (19) marca.* Minister spraw wewnętrznych oświadczył, że nie istnieje żadna wiadomość urzędowa o tem, jakoby Dom Fernando odrzucił kandydaturę do tronu. (Tamże).

* *Epoca* z 28 marca pisze: „Otrzymano w Madrycie wiadomość wielkiej doniosłości. Prezydent Stanów Zjednoczonych, w odpowiedzi na adres wystosowany do niego przez mieszkańców wyspy Kuby, z prośbą, ażeby uznał powstańców za stronę wojującą, zaświadczył o swem poszanowaniu dla praw neutralności, których nie naruszy w żaden sposób. Prezydent nadmieniał, że nie przyjmie odtąd żadnej deputacji od powstańców. — Konsul amerykański w Kadyksie został przez swój rząd uwolniony od tych obowiązków.”

* Jeśliby wierzyć niektórym korespondencjom z Hiszpanji, to stan moralny na prowincjach półwyspu byłby tak samo złym, jak jest położenie ich materialne. Usposobienie umysłowe w Andaluzji ma być najbardziej zagrażającym. Do Paryża udać się ma deputacja, która oświadczy księciu Bourbon, że andaluzyjczycy popierać będą energicznie powrót jego do tronu. (La Fr.).

Austrja i Ziemia Słowiańska.

* (Podróż cesarza. — Kwestja galicyjska. — Sprawy węgierskie). *Wiedeń, 30 marca.* Cesarz przybył dziś z rana do stolicy Węgier, gdzie zabawi do czasu otwarcia sejmu tamecznego. Żadne atoli uroczyste przyjęcie monarchy nie miało miejsca. — Z rozmaitych stron potwierdza się wiadomość o zbliżeniu się rządu do frakcji galicyjskiej. Pisma polsko-galicyjskie dają do zrozumienia, że nie należy brać na serio zaprzeczenia, jakie przeciwstawiono niedawnej wieści o podjęciu na nowo projektu odwiedzin cesarza w Galicji, i że odwiedzin te, do których dało powód zaproszenie wystosowane do cesarzowej przez hr. Gołuchowskiego, nastąpią najpóźniej w czerwcu r. b. Pismo opozycyjne *Correspondenz* podaje korespondencję z Wiednia, w której powiedziano, że na skutek pośrednictwa polityków węgierskich, część opozycji galicyjskiej chce ułatwić rządowi pojednanie za pomocą cofnięcia niektórych swych żądań. Dążność pośrednictwa węgierskiego ma mieć głównie na celu, jak powiada *Correspondenz*, odosobnienie czechów i zmniejszenie ich do pogodzenia się z nową erą. W sferach atoli liberalnych w Wiedniu nie chcą dać wiary wiadomościom o skłonności ministerstwa do układów z frakcją galicyjską, i z tego powodu przypuszczają, że ewentualność ta nie może przyjść do skutku bez poprzednich zmian w gabinecie cislitawskim. Powiadają mianowicie, że Dr. Giskra, minister spraw wewnętrznych, jest stanowczym przeciwnikiem jakichkolwiek ustępstw na korzyść żądań galicyjskich, i zapewniają, że jedynie rady udzielone przez ministrów Beusta, Taaffe'go i Bergera, powstrzymały Dra Giskrę od oświadczenia pp. Ziemiańkowskiemu, Zyblikiewiczowi i innym deputowanym galicyjskim, że rząd nie może uwzględnić żadnego punktu ich rezolucji. Lecz scharakteryzowane tu przypuszczenia prasy niemiecko-liberalnej pozostają w sprzeczności ze znanym faktem, że minister Giskra, bez poprzedniego naciska na niego ze strony innych ministrów, wszczął oświadczenie rozmowy z przewodcami frakcji galicyjskiej w przedmiocie znanej rezolucji sejmu galicyjskiego, i że tenże Dr. Giskra umożliwił roztrząsanie parlamentarne pomienionej rezolucji za pomocą urzędowego zakomunikowania jej podkomitetowi komisji konstytucyjnej; w tym przeto wypadku, można dawać wiary temu, co pisma czeskie i polsko-galicyjskie mówią w tym względzie. — Zdaje się, że w Węgrzech, tak rząd jak i stronnictwo Deaka, zaczęły przychodzić do siebie po smutnym wrażeniu, jakie wywarł niespodziany rezultat wyborów. Obawie większe organa stronnictwa pomienionego, *Naplo* i *Pester Lloyd*, oświadczają obecnie w poglądzie na wybory, że stronnicy Deaka, nie tylko nie widzą najmniejszego powodu do uważania swego położenia za zachwiane, lecz że przeciwnie, w ponownym wyrażeniu woli ludu na ich korzyść, upatrują nową zachętę do wytrwania na drodze, na którą weszli, i do odpierniania z jak największą energją wszelkiej napaści na konstytucję. Dalej też pisma powiadają, że opozycja, pomimo wszelkich wysiłków, pozostała w mniejszości, że naród nie chce widocznie nic wiedzieć o tem stronnictwie, i że z tego powodu większość powinna uważać za swój obowiązek, odrzucać wszelki kompromis z temi żywiołami, nieprzyjacielsko usposobionymi dla konstytucji. Ten pełen ufności ton dzienników deakistowskich wywołał tu niemałe zdziwienie, i choć upatrywać w tem rezultat decyzji powziętych w zeszłym tygodniu na posiedzeniach rady ministrów; lecz podług wiadomości z dobrego źródła, ministerstwo węgierskie postanowiło wówczas zachowywać postawę wyczekującą; należy przeto przypisywać wyłącznie inicjatywę p. Deaka tak ostre wystąpienie pism jego stronnictwa przeciw wszelkiej tranzakcji z lewym środkiem. (Nordd. A. Z.)

* (Wybór burmistrza). *Morawska Orlice* podaje z Dubrownika (Raguzy) następujące wiadomości z daty 20-go marca: „Ku zadowoleniu wszystkich mieszkańców Dubrownika, rada miejska wybrała na burmistrza hr. Ad. Raf. Pucicza. Z tego powodu otrzymano powinszowania telegraficzne i adresa z Wiednia, Pragi, Hradca styryjskiego, Zagrzebia i z licznych gmin Dalmacji. Następnego dnia odbył się pochód uroczysty z pochodniami. — Dnia 19-go marca miało miejsce w Dubrowniku pierwsze zgromadzenie reprezentacji miejskiej, na którym rozprawy i uchwały odbywały się w języku serbo-chorwackim. Postanowiono między innymi udać się do ministerstwa z prośbą, ażeby w nowo założonym gimnazjum, językiem wykładowym był język serbo-chorwacki, i ażeby dane było poparcie nowemu „towarzystwu morskemu dubrownickiemu (*Assoziacione maritima di Ragusa*).

Włochy i Rzym.

* (Odpowiedź króla Wiktora Emanuela). Król Wiktor Emanuel wyrzekł kilka słów, które wywołują przypuszczenia, nadzieje i obawy. Syn Karola Alberta odpowiadając deputacji neapolitańskiej, która złożyła mu koronę złotą w dniu rocznicy bitwy pod Nowarą: wyrzekł: „Chwile są ważne, bardzo ważne, i nigdy nie było większej potrzeby dla ściślejszego zjednoczenia się. Zbliżają się wielkie wypadki, które powinny dopełnić przeznaczenia narodu — *completare i destini della nazione*”. (*La Fr.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Traktaty handlowe). Czytamy w gazecie *Nowi Pozor*: „Z Konstantynopola potwierdzają wiadomość, że rząd serbski dopomina się o prawo dla siebie zawierania traktatów handlowych z państwami obcymi. W zasadzie Porta nie zgadza się na to, lecz z czasem będzie musiała ustąpić. Chodzi przedewszystkiem o traktat handlowy z państwem austro-węgierskim.”

Anglja.

* (Sprawy indyjskie). *Nord* z dnia 31 marca pisze: Czytelnicy przypominają sobie, że sir John Lawrence, poprzedni wice król angielski w Indjach, podczas swojego pobytu w Kalkucie odstępując od polityki wyczerpującej, która dotąd tak mu się powodziła, zaczął popierać Sher Alego, obecnego pretendenta do tronu afganistańskiego i przyrzekł mu pomoc w broni i pieniądzech; donosiliśmy także niedawno że lord Mayo, następca po Johnie Lawrence, chce trzymać się nadal tej polityki; *Bombay Times* podaje bliższe szczegóły o widzeniu się w Umballo wice-króla z emirem Afganistanu. Depesza z Bombaju z dnia 28 marca donosi, że *dubar* (wielkie przyjęcie) wice-króla w Umballo uwieńczone zostało wielkim powodzeniem. Hr. Mayo życzył szczęścia emirowi Sher-Alemu w imieniu królowej i wynurzył nadzieję, że spotkanie to będzie początkiem nowej ery wzajemnego zaufania. Emir był nadzwyczaj zadowolony z przyjęcia. Podarunki rządowi uczynione Sher Alemu ocenione są na 10,000 f. szt. Druga depesza nadesłana również z Bombaju pod d. 29 marca dodaje: Wice-król złożył dziś wizytę Sher Alemu w Umballo. Dając mu swój pałasz w podarunku, hr. Mayo oświadczył, że Anglcy będą zawsze jego przyjaciółmi. Zdaje się, że Anglja wraca do polityki zaborczej: przyjaciela ona i ujmuje sobie ksiąząt krajowców podarunkami, obietnicami i pochlebstwami, wmawia w nich władzę ażeby potem odebrać im stopniowo prawa monarchów i w końcu całe ich terytorjum. Czy polityka ta powiedzie się lepiej względem Afganistanu niż gwałtowna napaść? Ci którzy znają dobrze ludność tę wojowniczą i niespokojną, niepowatpiwają wcale o tem. Władza Sher Alego jest bardzo niestała, i obecnie zagrażają mu ze wszech stron pretendenci, mający za sobą licznych stronników.

Azja.

* (Wzbronienie uprawy opium). Z Hongkong donoszą, że rząd chiński zamierza zabronić uprawę opium na terytorjum chińskim, która to uprawa zaprowadzona tam została w ostatnich czasach. Środek ten byłby bardzo łatwym do zrozumienia, gdyżby rząd chiński był w stanie zabronić jednocześnie przywozu tego produktu, wielce szkodliwego dla zdrowia jego poddanych. Wiadomo atoli, że Anglja, za pomocą wojny stoczonej w r. 1842 i przezwaną wojną opiumową, wymogła dla siebie prawo wyłącznego przywozu opium do Chin. Pisma wo wyłącznego przywozu opium do Chin. Pisma francuzkie przedstawiają tę kwestję w ten sposób, jakoby wzbronienie uprawy opium w samych Chinach, skutkiem której przywóz angielski doznał znacznej ujemy, jest jedynie rezultatem kilkoletnich usiłowań polityki angielskiej. Upatrują one w tem dowód przewagi, jaką wpływ angielski zyskał w tych czasach w Pekinie, i korzystają z tej sposobności dla robie-

nia wyrzutów posłowi francuzkiemu w Pekinie za to, że dał się prześcignąć przez swego kolegę angielskiego. Dokładniejsze szczegóły co do wyż wzmiankowanego środka przedsięwziętego przez rząd chiński, wyjaśni zapewne, o ile to przy puszczeniu jest słuszne. (*Nord. A. Z.*)

Dokumenta dyplomatyczne
w sprawie turecko-greckiej.

z *Journ. de St.-Petersb.*

(Dalszy ciąg *)

Kancelarz państwa do jw. barona Brunnowa w Londynie.

St.-Petersburg, 7 (19) grudnia 1868 r.

Moja depesza z 5-go b. m. była napisana i miała być wyprawiona kiedy telegraf oznajmił nam wiadomość, że zerwanie pomiędzy Turcją a Grecją, już nastąpiło.

Dnia 4 (16) grudnia, Porta przesłała paszporta p. Delyani. Oznajmiła poddanym helleńskim rozkaz opuszczenia terytorjum otomańskiego przed 18-ym b. m. Zabroniła wejścia do swych portów statkom greckim. Zaleciła paszy egipskiemu i zaproponowała rządowi rumuńskiemu i serbskiemu przedsięwzięcie tych samych środków względem poddanych greckich. Eskadra turecka została wysłaną na wody greckie dla domagania się statku *Enosis* i zabrania go przemocą w porcie Syra. Ze swej strony rząd grecki wysłał fregatę, dla zablokowania tego portu.

Tym sposobem starcie jest nieuniknione i o w obecnej chwili, działania nieprzyjacielskie mogły się rozpocząć bez wypowiedzenia wojny w skutku jedynego faktu, odrzucenia stawionego groźnego ultimatum.

Nie zaprzeczamy Porcie prawa zerwania stosunków dyplomatycznych z mocarstwem, na które mogłaby się użalać.

Znamy podstawy ultimatum jakie przesłała Grecji, nieznamy dokładnie odpowiedzi, jaką na nie udzielił rząd helleński.

Lecz sądzimy że przed ucieknięciem się do przemocy, obowiązkiem rządu tureckiego było danie mocarstwom sprzyjającym pokojowi możliwości ocenienia z jednej strony zarzutów jakie uczynił gabinetowi ateńskiemu, z drugiej strony, względów wynikających z konstytucji greckiej, na które mógł powoływać się rząd grecki, dla wytomaczenia i wymotygowania swych czynów. Sądzymy iżby było tu pole do sprawiedliwego i bezstronnego sądu, jakiego żadna ze stron nie zdolna była wydać w własnej sprawie. Zdaje się nam, że wydanie tego sądu należało do mocarstw neutralnych, zbyt interesowanych w tej sprawie, tak ze względu na swój handel, jak i ze względu na ogólne interesa pokoju, aby mogły pozostać obojętnymi, w obec podobnego starcia.

Sądzimy że obowiązkiem Porty było, udzielić gabinetowi europejskim nie tylko ten dowód poszanowania wielkich interesów, jakie mają do bronienia na Wschodzie, ale nawet odwołać się do ich przyjaznego pośrednictwa, stosując się do zwyczajów krajów ucywilizowanych, które przed odwołaniem się do siły, starają się wyczerpać wszelkie środki pojednawcze, aby przed własnym sumieniem i przed sądem opinii publicznej, usprawiedliwić twardą konieczność wojny.

Sądzimy, że ponieważ Turcja przez traktat z 1856 r. weszła do rodziny europejskiej, przeto zaciągnęła obowiązki względem Europy i nie miała prawa słuchać podszeptów gniewu i gwałtowności za pomocą czynów, które dotyczą nie tylko jej własnych interesów, ale które mogą oddziaływać w sposób bardzo groźny na pokój powszechny, utrzymanie którego stanowi wspólny dla całej Europy interes.

Sądzimy, iż w żadnym razie nie była upoważniona do przyjęcia względem poddanych greckich środków przejętych z tradycji średniowiecznych, będących w sprzeczności z troskliwością, jakiej okazywanie dla interesów prywatnych, przyjęły za zasadę wszystkie państwa cywilizowane podczas ostatnich starć.

Sądzimy, że jeżeli rząd turecki, w tej okoliczności pominał względy, które powinny mu być poradzić aby nie zadawał tak ważnego ciosu swemu kredytowi i swoim interesom, nie miał prawa postępowania z taką pogardą względem ważnych i licznych interesów Europy w handlu na Wschodzie, których zabezpieczenie stanowi obowiązek wszystkich gabinetów.

Sądzimy nakoniec, iż postępując w taki sposób, rząd otomański stanął w jawnej sprzeczności z zwyczajami i zasadami będącymi przynależnością ludów cywilizowanych, których zadaniem jest nadanie im przewagi dla honoru ludzkości.

*) Patrz Nr. 63 i 64.

W takich okolicznościach Najjaśniejszy Cesarz rozkazuje panu nie zmieniać wcale tonu, zaleconego panu w mej depeszy z 5 grudnia.

Polityka Jego Cesarzkiej Mości kieruje się zasadami, które nie mogą się zmieniać stosownie do wypadków.

Obok tego Nasz Najjaśniejszy Pan upoważnia pana do zakomunikowania pierwszemu sekretarzowi stanu królowej Wielko-Brytanji uwag zawartych w niniejszej depeszy, którą możesz mu pan odczytać. Wykażesz pan mu całą doniosłość i wszystkie możliwe następstwa postępowania rządu otomańskiego. Oświadczyś mu pan, że według zdania Jego Cesarzkiej Mości, prawem, obowiązkiem i interesem wielkich mocarstw jest — wmięszanie się dyplomatyczne w celu powstrzymania Porty na drodze, na którą weszła i zapobieżenia rozwojowi przesilenia groźącego pokojowi powszechnemu.

W tym celu, przedstawisz pan lordowi Clarendonowi, jak porozumienie pomiędzy gabinetami i bezwzględne działanie w Konstantynopolu, nagląco są wymagane przez ważność chwili.

Dodasz pan, że tę samą propozycję robimy gabinetom berlińskiemu, florenckiemu, paryżkiemu i wiedeńskiemu.

Przyjm pan i t. d.

Kancelarz państwa do jw. barona Brunnowa w Londynie.

St. Petersburg, 7 (19) grudnia 1868 r.

Sir A. Buchanan tylko co odczytał mi telegram lorda Clarendona, który za nagłą konieczność uznaje wspólne działanie trzech mocarstw opiekuńczych Grecji, dla położenia końca obecnemu stanowi rzeczy. Dodaje on, że postępowanie rządu greckiego, jest przeciwne prawom międzynarodowym. Lord Clarendon spodziewa się, że połączymy się z Anglią dla zaprojektowania przyjęcia warunków ultimatum za podstawę układów nadając temu krokowi taką formę, jaka uznana będzie za właściwą przez przedstawicieli trzech mocarstw poręczających w Atenach, w obecnym stanie sporu.

Oświadczyłem ambasadorowi angielskiemu, iż otrzymałem rozkazy Cesarza, zaproponowania właśnie porozumienia Europy w celu powstrzymania rozwoju obecnego zakłócenia; lecz że sądzimy, iż to zadanie, od powodzenia którego może zależeć powszechny pokój, nie powinno ograniczyć się na samych dworach poręczających, ale być rozciągnięte do innych wielkich mocarstw, a mianowicie do Austrii, Prus i Włoch; że zatem przesyłamy dogabinetów wiedeńskiego, berlińskiego i florenckiego, takie same zaproszenia, jak do gabinetów londyńskiego i paryżkiego; że ponieważ ustanowienie się podobnego porozumienia, pociągałoby za sobą zwłokę niezgodną z nagłością obecnego wypadku, przeto proponujemy gabinetom londyńskiemu i paryżkiemu, w charakterze mocarstw poręczających, zatelegrafować do Konstantynopola i Aten, dla skłonienia Porty do odwołania ostatecznych środków jakie zadekretowała i jakie w części już są wprowadzane w wykonanie i dla zalecenia Grecji, aby wstrzymana się od wszelkiego dalszego działania, oświadczać zarazem obojgu, że wielka Europa zastrzega sobie sąd polubowny w ich sporze. Tym sposobem zyskanoby czas potrzebny do zbadania ze spokojnością, dojrzałością i bezstronnością zarzutów obu stron. Gdyby Francja i Anglja zdecydowały już na podobny krok, zaraz byśmy się do nich przyłączyli. Dodałem, że właśnie z powodu sprawiedliwości, która powinna przewodzić wyrokowi, nie może przystać na wyrok wydany naprzód. Nie jest to sposób zyskania ufności obu stron, kiedy przed zbadaniem, oświadcza się przeciwko jednej z nich. Tu wspominałem o przeszkodach stawianych przez konstytucję i t. d. co pan wiesz z mej depeszy dzisiejszej i poprzednich.

W końcu dodałem, że w obecnej chwili nie znamy dokładnie nawet tekstu ultimatum, i niewiadoma nam jest odpowiedź udzielona przez gabinet ateński, lecz że obszernie jesteśmy zawiadomieni o postępowaniu Porty i nadzwyczajnych środkach przez nią zadeklarowanych. Według nas, jest to zapomnienie jej obowiązków względem Europy, której pokój może narazić. Dla tego w naszej depeszy z 7 grudnia niemogliśmy wyrzec zdania o postępowaniu Porty. Mamy przed oczyma fakta stanowcze; niezawodnie nie mamy naprzód przyjętego zdania co do zupełnej niewinności rządu helleńskiego, a szczególnie gabinetu Bulgarisa.

Jesteśmy gotowi uznać część spadającą nań winy; lecz utrzymujemy, że dla ustanowienia tej części potrzebne jest poważne i bezstronne zbadanie. Porta oszczędziła nam tej pracy co się jej tyczy. Postępowała jawnie, bez dwójznaczności; ostatnie jej czyny stoją przed Europą.

Przyjm pan i t. d.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 1891. Bank Polski.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 16 (28) Kwietnia r. b. i następnym od godziny 11 z rana odbywać się będzie w składach Bankowych przy ulicy Nowogrodzkiej, licytacja na sprzedaż wełny, wina i innych towarów w Banku zastawionych, a w właściwym czasie niewykupionych.

Sprzedż odbywać się będzie za gotowe pieniądze zaraz po przybyciu płacić się ma

Warszawa dnia 8 Marca 1869 roku.

Vice-Prezes,

Rzeczywisty Radca stanu, Roguski.

Naczelnik Kancelarji,

Radca Dworu, Makulec.

2-3 N. D. 2048. Okręжное Интендантское Управление.

Въ Варшавскомъ Военно-Окружномъ Советѣ будутъ произведены рѣшительные торги, посредствомъ заочастныхъ объявленій и съ допущеніемъ изустныхъ торговъ, на поставку вещей требующихся Варшавскому Интендантскому складу въ 1870 году, именно:

Первой торгъ 24 Марта 1869 годъ.

На поставку събулдоныхъ вещей.

2-го разряда.

Холста рубашечнаго 162,750 арш.

подкладочнаго 415,915.

8-го разряда.

Ренцевъ телчачихъ нешитыхъ 4,157.

Перчатокъ безъ краѣвъ 2,543 пары.

9-го разряда.

Султановъ.

Бывшихъ къ гусарскимъ медвѣжкамъ шапкамъ 282.

Черныхъ къ уланскимъ параднымъ шапкамъ новаго образца 15.

Черныхъ къ пехотнымъ шапкамъ 3,553.

Второй торгъ 7-го Апрѣля 1869 года.

На поставку:

Котловъ медныхъ къ обзлу новой конструкции.

N. 1, 524.

N. 2, 524.

Вещи 2-го разряда и медные котлы разделяются къ торгу на два равные участка.

Взвѣсы къ торгамъ опубликованы въ С.-Петербургскихъ и Московскихъ ведомостяхъ, а подробности условий и описанія вещей, можно читать въ Интендантскомъ Управленіи, ежедневно, въ присутственное время.

Г. Варшава, дня 11 Марта 1869 года.

Окружной Интендантъ,

3-3. Генералъ-Міоръ, Хоментовскій.

N. D. 1895. Жаромовское Лѣсное Управление.

Объявляется, что на основаніи предписанія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 3 Февраля с. г. за N. 1456/629 назначено на 3 (15) Апрѣля с. г. въ 10 часовъ утра въ канцеляріи лѣсовничества въ дер. Ланы Веліке производство плавильныхъ торговъ (in plus) на продажу лѣсныхъ лѣсовъ назначенныхъ на 1869 г., начиная отъ оценочной суммы оного а именно:

Съ дачи Милошцы, N. 14, начиная торги съ 241 р. 92 коп.

Съ дачи Милошцы, N. 9, начиная торги съ 68 р. 61 к.

Съ дачи Бонковице, N. 9, начиная торги съ 38 р. 73 к.

Съ дачи Сербовице, N. 9, начиная торги съ 147 р. 24 1/2 к.

Съ дачи Шпыновице, N. 3, начиная торги съ 183 р. 40 к.

Съ дачи Ульбевъ, N. 27, начиная торги съ 90 р. 95 к.

Съ дачи Ульбевъ, N. 28, начиная торги съ 390 р. 95 к.

Участвующіе въ торгахъ должны представить залогъ равный 1/10 части стоимости лѣса.

Подробныя условия торговъ могутъ быть разсмотрѣны въ Лѣсномъ Управленіи во всякое время, за исключеніемъ праздничныхъ и табальныхъ дней; лѣсъ служители лѣсные желающимъ показать:

въ Ланахъ, 3 Марта 1869 года.

3-3 Надлесный, Дыцфельдъ.

N. D. 1877. Праснышское Лѣсное Управление.

Симъ объявляется къ всеобщему свѣдѣнію, что на основаніи предписанія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ Февраля 10 (22) дня с. г. за N. 4999/25009 въ Праснышскомъ Лѣсномъ Управленіи въ усадьбѣ Преймахъ будутъ производиться плавильныя торги на продажу лѣсовъ въ здѣшнихъ лѣсахъ:

а) 200 сажни 3 лок. кубичесъ дрзвца твердаго и мѣккаго, oraz

б) 200 par pantofli.

О warunkachъ лicyтаcyjnychъ довідзичъ się można в канцелярji шпитала каждодзienne, в звычайныхъ годинахъ бирowych.

2-3 Warszawa d. 14 (26) Marca 1869 r.

N. D. 2195 Piszarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Abrahama Bornshtein, zarządzającego nieruchomością Nr. 2929/30 w Warszawie także zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania substancyjnego u Stanisława Rotwand, Patrona przy Trybunale Cywilnym

в Warszawie, pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 2,587 kop. 30. z procentem od dnia 3 (15) Marca 1867 r. liczącym się i kosztami od Józefa Biro, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2570 położonej, także zamieszkałego, protokółem Antoniego Tymckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 15 (27) Maja 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszono go wywłaszczenia, zajętej i zaareztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ.

w Warszawie przy ulicy Rybaki pod N. 2570 na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynszu rsr. 10 kop. 20, w Cykule Policynym i Administracyjnym II pod jurisdycją Sądu Pokoju Wydziału I położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Józefa Biro należąca, i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążoną, ogólnej przestrzeni około 10 kci kwadr. 2572 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Parkan z drzewa z bramą i furtką.
2. Oficyna masiv murowana o parterze i pierwszym piętrze pod pół dachem, dachówką holenderką krytym, o 2 komnatach murowanych

3. Prybudowanie masiv murowane parterowe pod pół dachem blachą krytym, o 1 komnie murowanym.

4. Oficyna masiv murowana o parterze i pierwszym piętrze, pod pół dachem blachą żelazną krytym o 1 komnie.

5. Przy powyższej ścianie w wysokości pierwszego piętra, zawieszona jest przystawka na żelaznych winklach, blachą kryta.

6. Parkan z drzewa z bramą.

7. Spichlerz drewniany o parterze, pierwszym piętrze i poddaszu, blachą żelazną kryty.

8. Drwalnia z drzewa pod pół dachem z blachy.

9. Śmietnik z desek.

10. Kloaka z drzewa blachą żelazną kryta.

11. Szopa z desek parterowa blachą żelazną kryta.

12. Studnia balami z drzewa cembrowana z pompą i korbą żelazną.

13. Budka z desek blachą kryta o 1 komnie blaszanym.

14. Przy rynsztokach i w podwórzu, znajduje się bruku z kamienia polnego około 10 kci kwadr. 170.

W nieruchomości tej oprócz egzekwowanego dłużnika Józefa Biro, jest czterech lokatorów, z imieniem i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaareztowanej nieruchomości, znajdującej się w akcie zajęcia u sprzedawcy, dyrygującego Stanisława Rotwand Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Juliana Sliżowskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału I w Warszawie pod Nr. 1767 urzędującemu na ręce włane.

Obudwom dnia 25 Maja (6 Czerwca) 1867 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 31 Maja (12 Października) 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zбору objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 4 (16) Sierpnia 1869 r.

Sprzedżą dyrygować będzie Stanisław Rotwand Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazan.

Warszawa d. 13 (25) Czerwca 1867 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 13 (25) Czerwca 1867 r.

Radca Dworu Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 4 (16) Sierpnia, 18 (30) Sierpnia i 1 (13) Września 1867 r. trzech ogłoszeń zбору objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2570 położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonyj nieruchomości, na dzień 28 Września (10 Października) 1867 r. godzinę 10 z rana, w miejscu po-

siedzeń pod Nr. 549 w Wydziale I-ym oznaczyl.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 6,000, przez popierającego sprzedż w warunkach licytacyjnych postępowanej, w terminie zaś ostatecznej sprzedży od 2/3 części szacunku, jaki taką bieglych wykrytym zostanie.

Warszawa dnia 4 (16) Września 1867 r.

w z. Podpisarza Trybunału, Juljan Świerczewski.

W terminie powyż oznaczonym, odbytem zostało przygotowawczo przysądzenie nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2570 położonej; i takowa przygotowawczo Stanisławowi Rotwand Patronowi, za sumę rs. 6,000 przysądzoną została, a zarazem termin do jej ostatecznego przysądzenia na dzień 16 (28) Listopada 1867 r. w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I. godzinę 10 z rana oznaczony.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od 2/3 części szacunku, jaki taką bieglych wykrytym zostanie.

Warszawa d. 2 (14) Października 1867 r.

Radca Dworu Zgórski.

Termin powyż oznaczony dla zasłych sporów nie odbył się, po rozszdzeniu których, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem dnia 6 (18) Lutego 1868 r. z ilacji wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2570 położonej, na dzień 19 (31) Marca 1868 r. godzinę 10 z rana, w miejscu swych posiedzeń pod Nr. 549 w Wydziale I. oznaczyl.

Licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rs. 7,067 kop. 4 1/2, jako 2/3 części szacunku taką bieglych wykrytego.

Warszawa d. 7 (19) Lutego 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski

W terminie ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2570 w Warszawie położonej, w dniu 19 (31) Marca 1868 r. w Trybunale Cywilnym w Warszawie odbytem otrzymał przysądzenie stanowcze teje nieruchomości Stanisław Rotwand Patron za sumę rs. 7,070, następnie tenże Stanisław Rotwand Patron przez deklarację przed Pisarzem Trybunału dnia 6 (18) Czerwca 1868 r. złożoną oznajmił, iż powyższą nieruchomość nabył i zaliczył w rzecz i osobę Stanisława Glückschu, w Warszawie pod N. 1065c zamieszkałego, który będąc obecny teje deklaracji, warunkom licytacyjnym zadosyć uczynił zobowiązał się. Ponieważ zaś nowonabywca Stanisław Glücksch pomimo doręczonego na dnia 2 (14) Października 1868 r. przez Antoniego Kulikiewicza woźnego wezwania, warunkom licytacyjnym zadosyć nie uczynił, jak o tem protokół urzędowy dnia 7 (19) Października 1868 r. przed Adamem Dziedzicznym Rejentem, zastępującym słabego wówczas Aleksandra Dziwulskiego Rejenta sporządzony, jak niemniej świadectwo przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 13 (25) Listopada 1868 r. wydane przekonywa, przeto Maciej Honigman kupiec w Warszawie pod Nr. 452 zamieszkały, jako opiekun główny nieletnich: Natalji-Teresy-Marji i Marji-Anny Melanji po 3 imiona mających, rodzeństwa Honigmana w małżeństwie z niedły Melanji z Kwiatkowskiich Honigmana spłodzonych dzieci, wierzycielek hipotecznych sumy rsr. 2,100, w Dziale IV pod N. 9 wykazu hipotecznego nieruchomości Nr. 2570 w Warszawie ubezpieczonej, z procentem uprzywilejowanym przypadającej, do odebrania tej wierzytelności uchwała rady familijnej w Sądzie Pokoju Wydziału I w Warszawie na dniu 22 Kwietnia (4 Maja) 1868 r. zapadła i do zбору dokumentów księgi wieczystej nieruchomości Nr. 2570 w Warszawie pod Nr. 60a złożoną upoważniony, w myśl art. 737, 738, 739 i następnych, K. P. S. przez Juliana Czajkowskiego Patrona Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkałego, u którego zamieszkanie prawne sobie obiera, działając, donosi i ogłasza, że:

Nieruchomość Nr. 2570 przy ulicy Rybaki w Warszawie położona, sprzedżana będzie na koszt i risico Stanisława Glückschu kupca i obywatela w Warszawie pod Nr. 1065 zamieszkałego.

Pierwsza publikacja zбору objaśnień i warunków powtórnej sprzedży odbędzie się na jawnej audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w dniu 3 (15) Stycznia 1869 r. o godzinie 10 rano.

Licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rsr. 7,067 kop. 4 1/2, jako 2/3 części szacunku taką bieglych wykrytego.

Warszawa dnia 10 (22) Grudnia 1868 r.

Juljan Czajkowski, Patron.

Pod odbyciu w dniach: 3 (15) Stycznia 1869 r. pierwszej publikacji zбору objaśnień i warunków licytacyjnych nieruchomości Nr. 2570 w Warszawie przy ulicy Rybaki położonej, w drodze relicytacji na niebez

pieczeństwo Stanisława Glücksohn kupca i obywatela w Warszawie pod Nr. 1065c zamieszkałego, wystawionej. Trybunał Cywilny w Warszawie w tymże samym dniu wydanym, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 20 Stycznia (1 Lutego) 1869 r. godzinie 10 z rana w Wydziale I wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego, jak wyżej wyrażono, a licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rsr. 7,067 kop. 4 1/2, jako 2/3 części szacunku taką biegłych wynalezionego.

Warszawa dnia 4 (16) Stycznia 1869 r.

Juljan Czajkowski, Patron.

Ponieważ termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 10 (22) Lutego r. b. oznaczony, z powodu braku licytantów spełzł bezskutecznie, przeto Trybunał wyrokami z d. 25 Lutego r. b. szacunek nieruchomości Nr. 2570 w Warszawie przez biegłych wynalezionego o 1/4, część t. j. do sumy rsr. 7,950 kop. 42 1/2 i licytacji od 2/3 części takowej, czyli od sumy rsr. 5,300 kop. 28 1/4, dozwolił, następnie tenże Trybunał wyrokiem ilicycyjnym dnia 12 (24) Marca r. b. wydanym, termin nowy do ostatecznego przysądzenia na dzień 7 (19) Kwietnia r. b. godzinie 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I, a licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rsr. 5,300 kop. 28 1/4, jako 2/3 części szacunku wyrokiem Trybunału obniżonego.

Warszawa dnia 19 (31) Marca 1869 roku.

Juljan Czajkowski, Patron.

N. D. 2194. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie sukcesorów Stefana i Antoniny małżonków Sławianowskich, jako to: 1. Julji z Sławianowskich Pretwie, Adama Juliana Pretwie właściciela dóbr Podwody w powiecie Petrokowskim położonych żony, w asystencji i za upoważnieniem jego czyniącej, czyli obojga małżonków Pretwie, w rzeczony wsi Podwody. 2. Kenstancji z Sławianowskich Koch, po Rudolfe Koch właścicieli dóbr Dworzec k. ścielnych pozostałej wdowy, z własnych funduszów utrzymującej się, w mieście Radomsku. 3. Wandy z Sławianowskich Celińskiej, Konstancji Celińskiej, czyli obojga małżonków Celińskich, w pomiejscowości wsi Paprotni. 4. Emmy z Sławianowskich Takiel, Władysława Piotra Takiel, właścicieli dóbr Rykały w okręgu Czerskim znajdujących się żony, w asystencji i za upoważnieniem jego czyniącej, czyli obojga małżonków Takiel, w dopiero powiedzianej wsi Rykały zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu, u Jana Prawdźce Gówarzewskiego, Patrona przy Trybunale tutejszym, w mieście Kaliszu zamieszkałego, który w imieniu ich niniejszą subhastację popiera, obrane mających, w poszukiwaniu dla każdej z powyższych głów po rs. 298 kop. 44 1/2, z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1861 r. na dobrach Będkowie w dziale IV pod Nr. 6 hy-potekowanych, oraz kosztów procesu rs. 107 kop. 75 od Franciszka i Bronisławy z Stamirowskich małżonków Dębskich, właścicieli tychże dóbr Będkowa w okręgu Radomskim leżących, na folwarku Dęboszyn, do tychże dóbr Będkowa należącym mieszkających, na zasadzie prawomocnych wyroków Trybunału Cywilnego tutejszego z dnia 14 (26) Września 1866 r. i Sądu Apelacyjnego, jednego zaocznego z dnia 9 (21) Września 1867 r. a drugiego z opozycji ocnie dnia 10 (22) Listopada t. r. wydanego, protokołem Komornika przy Sądzie Pokoju w Radomsku Wiktora Kęczkowskiego, dnia 15 (27) Maja 1868 r. sporządzonym, zajęte zostały na przymuszone wy-właszczenie:

DOBRA ZIEMSKIE

Będków, składające się z wsi Będkowa, folwarku Dęboszyn, pustkownia Kryszki i osady Bug, z wszelkimi zabudowaniami dworskimi, z inwentarzami żywymi i martwymi, i z wszelkimi przyległościami, użytkami, tak jak są w hipotece zamieszczoną, położone w parafii i gminie Rządźnia, okręgu i powiecie Noworadomskim, gubernji Petrokowskiej, prócz wszelkich zabudowań, gruntów i pastwisk, w skutek Najwyższego Ukazu włóścianom nadanych. Dobra te żadną obcą dziedziną nie przedzielone, jedną całość stanowiące, graniczą: na wschód słońca z dobrami Stróża, na południe z dobrami Zielenem i Rządźnia, na zachód z dobrami Kiełczygłów i Jastrzębice, a na północ z dobrami Broszynie.

Opis budowli w tych dobrach znajdujących się, zamieszczony jest w protokole zajęcia.

Rozległość należąca wyłącznie do dominium jest przybliżonym sposobem włók 40 miary nowopolskiej, czyli dziesiąty 614 sażeni 913. Gatunek ziemi należy do III i IV klasy. Łąk na folwarku Dęboszyn znajduje się około włók 2 mórg 16. Boru około włók 22, a miejsca po wyciętym lesie około włók 2. Z dóbr tych

właściciele sprzedali Wolkowi Horowicz i Dawidowi Rosenblum w roku 1865 lasu włók 12. Wysiew podług protokołu zajęcia, ma być: żyta korcy 20, owsa korcy 10, tatarski korcy 3, kartofli korcy 40.

Podatków opłacają dobra te rs. 289 kop. 16, a zaległość w czasie zajęcia wynosiła rs. 216 kop. 9 1/2.

Dobra w mowie będące, nie mają żadnych stałych czynszowników, lecz tylko za kontraktami rocznymi, którzy w czasie zajęcia byli, propinator Rosenthal, który płacił rocznie rs. 50, Mosiek Podolski przy karczmie mieszka-jący, płacący rocznie rs. 20, karczmarz Stanisław Brzozowski, wnoszący czynszu z karczmy i gruntów rs. 60, a pobierający za wyszynk dominialnych trunków piąty procent, i kowal Janowski dopielający bezpłatnie roboty dla dworu.

Protokół zajęcia, doręczony został dłużnikom i wójtowi gminy Rządźnia Aleksemu Aslanowiczowi dnia 15 (27), a Pisarzowi Sądu Pokoju w Radomsku Antoniemu Chyczewskiemu, d. 16 (28) Maja 1868 r. zaś zarejestrowanie onego w księdze wieczystej dóbr Będkowa, dopełnione d. 5 (17) Lutego 1869 r. a zarejestrowanie w biurze Pisarza Trybunału, uskutecznione zostało dnia 17 Lutego (1 Marca) tegoż roku.

Blizszy i szczegółowy opis przedmiotów zajętych, znajduje się w protokole zajęcia.

Sprzedż dóbr tych, odbywać się będzie na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w pałacu sądowym posiedzenia swoje odbywającego.

Pierwsza publikacja warunków, które wraz z zbiorom objaśnień przejrzane być mogą u Gówarzewskiego Patrona sprzedaż popierającego, lub w biurze Pisarza Trybunału, nastąpi dnia 16 (28) Kwietnia 1869 r. o godzinie 10 z rana, lub za przywołaniem, na tejsze audjencji Trybunału.

Kalisz d. 18 Lutego (2 Marca) 1869 r.

Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 2193. W dniu 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r. o godzinie 10 z rana na placu targowym około 3-eh Krzyży (Aleksandrjski) zwanym, szesłag machoniowy, meble machoniowe i jesionowe, to jest: kanapa, fotele, komoda, biurko, szafy, stoły, krzesła, łóżka i t. p., a o godzinie 12 w południe na placu targowym Grzybowy stary zwanym, łóżka, szafa, komoda, jesionowe, stół, stolki i inne sprzęty gospodarskie kuchenne i t. p., zaś w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) 1869 r. o godzinie 10 z rana na placu targowym Nowe-Miasto zwanym, rośl. tańs, świeczniki, walizy, koldry watanne i pikowe, powłoki i powłoczki, serwety, bielizna męska, oraz garderoba i t. p., a o godzinie 12 w południe na targu Stare Miasto zwanym, szafa, komoda, łóżko, stół, krzesła jesiowe, lustro, dywanik i t. p. w Warszawie, jako placach głównych targowych, w drodze egzekucji sądowej zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedane będą.

1-1 J. Orłowski Komornik.

N. D. 2196. Prawnie zajęte ruchomości w egzekucji sądowej w dniu 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. o godzinie 9 rano na Starem-Mieście, meble machoniowe, kufry, lampy, zegar i t. p., o godzinie 10 rano na Starem Mieście, meble machoniowe, dywan, litografja i t. p., i o godzinie 11 rano za Żelazną Bramą, meble różne, rygalny sklepowe, zabawki dziecinne, albumy, papier różny, koperty, sezoryki i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

1-1 S. Nawrocki, Komornik p. S. Ap.

N. D. 2202. Dnia 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. o godzinie 11 z rana w rynku Starego miasta w Warszawie, meble jesonowe i olszowe, wóz i dwa konie, a o 2-iej po południu na targu wolowym w Pradze, meble machoniowe; dnia zaś 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. o godzinie 11 rano w rynku Nowego miasta w Warszawie, 15 paltonów męzkich, jako prawnie zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedane będą.

M. Rzewnicki Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 1539. Za brylanty, rubiny, szmaragdy i inne klejnoty rzadkiej piękności, płaci się rzeczyswą wartość gotówką.

Blizsza wiadomość pod Nr. 471c. ulica Senatorska, plac reursy, pierwszy piętro, nad fabryką kopert.

4-6-1598

N. D. 2217.

Do dzisiejszego Numeru Dziennika Warszawskiego dołącza się CENNIK na Warszawę.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

W PONIEDZIAŁEK Z POWODU ŚWIĘTA, DZIENNIK NIE WYJDZIE.

RUSKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ OD OGNIA W PETERSBURGU,

z Kapitałem Zakładowym Rsr. 2,500,000.

Przyjmuje ubezpieczenia wszelkiego rodzaju ruchomości domowych towarów, ruchomości i zapasów fabrycznych i gospodarskich, przeciw stratom od ognia, pod bardzo korzystnymi warunkami.

Regulowanie strat i wypłata należności odbywa się na zasadach sprawiedliwych, z wszelką możliwą szybkością.

Dla ubezpieczenia się w Towarzystwie Ruskiem, pozwolenie Rządowej Instytucji asekuracyjnej, stosownie do postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 6 (18) Września r. b. nie jest więcej wymagane.

Generalny Agent,

MIKOŁAJ ROTWAND.

Biuro przy ulicy Elektoalnej w domu W. Feldhusen pod Nr. 4, (dawniej 745 6 obok gmachu Bankowego. 4-7-16610.

N. D. 2085. Wyroby lniane sprzedają się na pół sztuki i na lokale

SPRZEDAŻ BEZPRZESTANNA.

SKŁAD TOWARÓW LNIANYCH I NAKRYĆ STOŁOWYCH,

na Krakow.-Przedm. Nr. 455/6, drugi dom od kolumny Króla Zygmunta naprz. nowego Zjazdu w domu W. Dybrycza.

Czytając doniesienia wielkimi literami drukowane o zupełnych i rzeczywistych wyprzedżach całych składów z wyrobami lnianymi, po niesłychanie niskich i bajecznych cenach, sądzićby można, że w krótkim czasie ani jednego takiego składu w tutejszym wielkim mieście nie pozostanie. Tymczasem inaczej się dzieje: i wyprzedż ciągle się praktykuje, a ceny pozostają tak jak dawniej były. Któż bowiem chciałby sprzedawać ze stratą? Nasza firma inną drogą zmierza do rozprzedaży swoich towarów: śmiało głosi, że wyprzedane artykuły zastępuje nowymi, a zadowolniając się choćby najszuplejszym, byleby codziennym zyskiem, egzystuje ciągle pod jednym nazwiskiem, w jednym i tem samym miejscu. Stajemy śmiało do konkurencji z temi co szumnie głoszą o rzeczywistej wyprzedżi i pewni jesteśmy, że takowa z korzyścią dla Szanownej Publiczności wypadnie. Prosimy o porównanie cenników, a mianowicie też gatunków. Cennik jest niczem, jeżeli towar gatunkiem swoim nie odpowie nałożonej cenie.

Skład nasz zaopatrujemy bez przerwy artykułami, które przez znawców za najlepsze uznane zostały; nie wątpimy więc, że uznanie i względy Szanownych kupujących, tawarzyszyć nam będą w każdej okoliczności, gdyż nabywamy do tego prawa dobohem towarów i przystępnością ceny, a to właśnie stanowi rzeczywistą dla kupujących korzyść, a dla nas powodzenie.

CENY STAŁE I UMIARKOWANE.

1/2 tuzina chustek do nosa, od kop. 90.
1/2 tuzina prawdziwych chustek batystowych, od rs. 1 kop. 40.
1/2 tuzina ręczników, rs. 1.
Garnitur do herbaty na 6 osób, od rs. 1 kop. 60.
Garnitur stołowy na 6 osób, od rs. 2 k. 80.
Garnitur stołowy na 12 osób „Damast”, od rs. 6.
Obrusy białe i kolorowe na stół, od rs. 1.
Pół tuzina serwet stołowych, [od rsr. 1 kop. 25.
Obrusy na lokale, od kop. 37 1/2 do 45 lokieć.
Sztuka Saskiego płótna, rs. 6.
Sztuka płótna domowego, nitka podwójnie kręcona, od rs. 7 kop. 50.
Sztuka płótna Brukselskiego na 12 koszul, od rs. 9 kop. 50.
Sztuka płótna Wilnerowskiego na 12 koszul, nitka potrójnie kręcona, od rs. 12.
Sztuka płótna familijnego na 12 koszul męzkich, od rs. 14 kop. 50.
Sztuka płótna Holenderskiego, nitka podwójnie kręcona, od rs. 15 kop. 75.

Sztuka płótna Bilenfeldskiego ręcznej roboty, od rs. 12 kop. 40.
Sztuka weby Napoleońskiej, nitka podwójnie kręcona na 14 koszul, od rsr. 14 kop. 80.
Sztuka weby salonowej, nitka potrójnie kręcona na 14 koszul męzkich lub damskich, od rs. 20 do rs. 27.
Sztuka weby Holenderskiej na 14 koszul, nitka podwójnie kręcona, od rs. 18 do 25.
Perkal angielski, od kop. 10 do 20 lokieć.
Perkal francuzki prawdziwy biały, 2 lokieć szeroki, od kop. 25 do 32 1/2.
Płótno na prześcieradła, nitka potrójnie kręcona, 3 lokieć szerokie, od kop. 50 lokieć.
1/2 tuzina pończoch białych damskich, od rsr. 1 kop. 10.
1/2 tuzina pończoch kaszmirowych lub trykotowych, w różnych kolorach, od rs. 3.
Kopy na łóżka wełniane, od rs. 3 kop. 50.
Koldry pikowe białe angielskie, od rs. 4.

W Składzie tym znajduje się znaczna parcja cienkiej weby Holenderskiej, która sprzedaje się od rsr. 27 do rsr. 65 sztuka.—Także dostać można najcieńszych nakryć Holenderskich w najpiękniejszych Damast deseniach, na 6, 12 i 24 osób po umiarkowanej cenie.

Weba ponsowa na wyspki, purpura ponsowa na wyspki, drelichy na materace w różnych kolorach, po cenach umiarkowanych.

Obstatunki na prowincję ekspedjują się, jeżeli artykuły zakupione wynoszą rsr. 50, za opłatą pocztową.

Kupującym w składzie naszym za rs. 100, odstępujemy znaczny rabat. Za prawdziwość płótna i rzetelność miary, poręczy

2-2-1572

HOLENDER D. KUTNER, Kupiec II-iej Gildji.

N. D. 2189.

ZNIŻONE CENY.

SKŁAD ŚWIEC STEARYNOWYCH NEWSKICH

Bernarda Dekler

w Warszawie przy ulicy Granicznej Nr. 14 (nowy).

Od dnia 1 b. m. sprzedaje Świece Stearynowe z fabryki Newskiej. PP. handlującym, oraz osobom biorącym na raz jeden 4 pudy, po kop. 24 1/2 (49) groszy za funt.

1-3

DODATEK.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE
I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.N. D. 1197 Dyrekcja Szczęgotowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
w Warszawie.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zarządzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i upoważnień przez Dyrektora Główną udzielonych, następujące dobra z ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwa Kredytowego Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną, które odbywać się będą w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487 w Kancelarjach Rejentów niżej wyrażonych:

1. Rzeczycza, według wykazu hipotecznego składające się z folwarku i wsi Rzeczycza, wsi i folwarku Głina, wsi Sadykrza, wsi Bobrowice, z wsi czyli kolonii Brzozowej, z wsi Łęgu, z wsi Zawady, z wsi Malomierz, z wsi Licieźra, z wsi Góry, z wybraniectwa we wsi Rzeczycza, z wybraniectwa we wsi Zawadach, w terytorium których to dóbr erygowany został folwark Paulinów, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu i Powiecie Rawskim, Gubernji Petkowskiej, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 6,709 kop. 21/2, vadium do licytacji rub. 16,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 92,776, termin sprzedaży dnia 1 (13) Września 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

Uwaga. Sprzedaż dóbr tych z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego za odpadłe powinności włościan, uważaną będzie za nie ważną, jeżeli okaże się, iż licytacja odbyła się po ogłoszeniu lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisję Likwidacyjną o przyznaniem wynagrodzenia likwidacyjnemu.

2. Kraszew, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Kraszew, Rasztów, Dobczyn, Pasek i Rzyńska, z młynem wodnym na rzece Rządzy i kolonją Rzyńska, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Stanisławowskim, Powiecie Radymińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,324 kop. 72, vadium do licytacji rs. 7,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 57,407 kop. 62 1/2, termin sprzedaży dnia 4 (16) Września 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

3. Mroków, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Mroków, z częściami Wola Mrokowska lit. A, Kossów B, Wola Kossowska lit. A, i gościńcem Koszut zwanym, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Błońskim, Powiecie Grodzkim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,443 kop. 61, vadium do licytacji rub. 8,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 54,673 kop. 75, termin sprzedaży dnia 5 (17) Września 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

4. Skotniki, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Skotniki z dzierżawami Mrowiny, Dziękawy, Chrąbków, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu i Powiecie Łęczyńskim, Gubernji Kaliskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 342 kop. 71, vadium do licytacji rs. 1,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,460, termin sprzedaży dnia 6 (18) Września 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

5. Nowawies, Morzyce, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Nowawies, Morzyce, tudzież Hollendrów, Rożdżeniec, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Kowalskim, Powiecie Włocławskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 66 kop. 3, vadium do licytacji rub. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,786 kop. 25, termin sprzedaży dnia 15 (27) Września 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Truskowskim Hipolitem.

6. Bartosówka, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Bartosówka, do których należy wieś Mroczkowice i Wiechniewice lit. B, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu i Powiecie Rawskim, Gubernji Petkowskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,121 kop. 52, vadium do licytacji rs. 5,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 25,522 kop. 50, termin sprzedaży dnia 16 (28) Września 1869 roku,

przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

8. Grabie Folwarkowe, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, do których według wykazu hipotecznego należą dobra Grabie Folwarkowe, Grabie Wierznia czyli Niemieckie, dezerta Grabie Weyszrednie i kolonje Emiljów Potrzebna, oraz Grubinki niemniej wieś Grabiny, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu i Powiecie Gostyńskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 878 kop. 54, vadium do licytacji rs. 3,600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,497 kop. 25, termin sprzedaży dnia 19 Września (1 Października) 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

9. Brzeście, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Brzeście i przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Górno-Kalwaryjskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 790 kop. 50, vadium do licytacji rs. 4,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 21,403 kop. 12 1/2, termin sprzedaży dnia 20 Września (2 Października) 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Masłowskim Janem.

10. Żaków, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Żaków, z przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Nowo-Mińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 798 kop. 51, vadium do licytacji rs. 3,300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 23,690, termin sprzedaży dnia 23 Września (5 Października) 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

11. Racibory, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Racibory, z przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Grodzieckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 707 kop. 82, vadium do licytacji rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,581, termin sprzedaży dnia 25 Września (7 Października) 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Truskowskim Hipolitem.

12. Brzostowice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Brzostowice, Ponczew, i dezerty Koszki, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Grodzieckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 657 kop. 33, vadium do licytacji rs. 2,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,518 kop. 25, termin sprzedaży dnia 27 Września (9 Października) 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zawadzki Stanisławem.

13. Lychów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Lychów złożonych z części lit. A, B, do których należy wieś Koziegłowy, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Grodzieckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 666 kop. 25 1/2, vadium do licytacji rs. 2,700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,689, termin sprzedaży dnia 30 Września (12 Października) 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Truskowskim Hipolitem.

14. Łaziska, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Łaziska, co których jako przyległości należą: Moczydła, Przytka Budy Przytokie, Rządza, tudzież młyny Rembiska, Krupowizna, Chryńwizna, Olechowizna i osada Gąsianka, z lasami ogółem przestrzeni wólk 111 morgów 24 prętów kwadratowych 247 majacymi, w których to dobrach egzystuje młyn Jerzakowizna, w terytorjum tych dóbr znajdują się wieś Łaziska, Rembiska, Ludwinów, Olechów, Rządza, Góry, Budy Kumińskie, Budy Przytokie, Maryanka, Przytka, Aleksandrów, Moczydła, Szczytnik i osady Jerzakowizna, oraz Krupowizna, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Siennickim, Powiecie Nowo-Mińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 624 kop. 72, vadium do licytacji rs. 4,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,549 kop. 37 1/2, termin sprzedaży dnia 2 (14) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

15. Żelazna i Wola Wysoka, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Żelazna i Wola Wysoka, do których należy nomenklatura Józefatów, oraz kolonji Julków wieś Zajrzew, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Rawskim, Powiecie Skierniewickim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 627 kop. 75, vadium do licytacji rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rub. 17,328 kop. 12 1/2, termin sprzedaży dnia 3 (15) Października 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

16. Kawenczyn, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Kawenczyn, do których Pustkowie, Piechury i Ryłaty należą, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Górno-Kalwaryjskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 489 kop. 18, vadium do licytacji rs. 2,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,159 kop. 37 1/2, termin sprzedaży dnia 9 (21) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Rościszewskim Stanisławem.

17. Czerwonka, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Czerwonka, z folwarkiem i wsią tegoż nazwiska, oraz z lasem w obrębie tych dóbr znajdującym się, wraz z gruntami i łakami w obrębie miasta Liwa, Okręgu Węgrowskim znajdującymi się, od dóbr Zabokliki lit. A, odłączonymi, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Stanisławowskim, Powiecie Węgrowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 448 kop. 62, vadium do licytacji rs. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,293 kop. 75, termin sprzedaży dnia 10 (22) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

18. Drzazgowa Wola i Cieniawy, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, w oddzielnych księgach wieczystych uregulowane, lecz łączną pożyczką Towarzystwa obciążone, z których dobra Drzazgowa Wola, według wykazu hipotecznego składają się z dóbr Drzazgowa Wola, Czerwice, oraz osad kolonjalnych Erwin i Krzyżanów, zaś dobra Cieniawy z dóbr tegoż nazwiska, z wszelkimi obu tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu i Powiecie Brzezińskim, Gubernji Petkowskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 361 kop. 30, vadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,989, termin sprzedaży dnia 13 (25) Października 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Truskowskim Hipolitem.

19. Dobrzyniec Wielki, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Dobrzyniec Wielki, z przyległościami i nomenklaturą Międzywiesie zwaną, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Siennickim, Powiecie Nowo-Mińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 379 kop. 30 1/2, vadium do licytacji rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,715, termin sprzedaży dnia 13 (25) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Dziewulskim Aleksandrem.

20. Piolonowo, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Piolonowo z połową dezerty Broniszewek, z wszelkimi przyległościami i przynależnościami, w Okręgu i Powiecie Radziejewskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 364 kop. 34, vadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rub. 8,964, termin sprzedaży dnia 15 (27) Października 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Masłowskim Janem.

21. Wręcza, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Wręcza, w Okręgu Błońskim, Wulka Wręcza, w Okręgu Łowickim, w obrębie których to dóbr leżą następujące nomenklatury: folwark i wieś zarobna Wręcza, wieś zarobna Wulka Wręcza, osada Młyniec zwana, tudzież kolonje: Chroboty, Zadrość, Grabce i Karczunek, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Łowickim, Powiecie Łowickim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 381 kop. 92 1/2, vadium do licytacji rs. 2,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,712, termin sprzedaży dnia 16 (28) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Truskowskim Hipolitem.

22. Stamirowice, po uwłaszczeniu włościan

przy dziedzicu pozostałe, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Grodzieckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. 3,32 kop. 46 1/2, vadium do licytacji rs. 1,700, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 8,662, termin sprzedaży dnia 21 Października (2 Listopada) 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Kretkowskim Włodzimierzem.

23. Bądków i Kotowice, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Bądków, Kotowice, Jaszczachowice czyli Astachowice i część Rudny w Woli Rogozińskiej, z których dobra Kotowice jako głównie, wszystkie zaś inne inkluzywne Bądków jako przyległości do nich należące, oraz dobra Wypychów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, w oddzielnej księdze wieczystej ureguowane, lecz łączną pożyczką Towarzystwa obciążone, a przeto łącznie sprzedaży podlegające, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Zgierskim, Powiecie Łęczyńskim, Gubernji Kaliskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 271 kop. 56, vadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,311 k. 25, termin sprzedaży d. 23 Października (4 Listopada) 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Zbikowskim Józefem.

24. Kowies, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, do których według wykazu hipotecznego należą, wieś Ulaski, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Łowickim, Powiecie Sieradzkim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 83 kop. 70, vadium do licytacji rs. 450, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,257 kop. 50, termin sprzedaży dnia 24 Października (5 Listopada) 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Dziedzikiem Adamem.

25. Szamów część lit. A, i B, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Szamów części lit. A, B, folwarku Rudniki i kolonji Józefów, z czterech osad kolonjalnych złożonej, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu i Powiecie Łęczyńskim, Gubernji Kaliskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 204 kop. 30, vadium do licytacji rs. 1,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,849 kop. 87 1/2, termin sprzedaży dnia 28 Października (9 Listopada) 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Paklerskim Janem.

26. Świętów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Błońskim, Powiecie Grodzieckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 232 kop. 19, vadium do licytacji rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 5,685, termin sprzedaży dnia 28 Października (9 Listopada) 1869 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Dziewulskim Aleksandrem.

27. Drwałew, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Drwałew, Idziłowice, Nazale, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Zgierskim, Powiecie Łęczyńskim, Gubernji Kaliskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 165 k. 14 1/2, vadium do licytacji rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,326 kop. 75, termin sprzedaży dnia 30 Października (11 Listopada) 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

28. Jastrzębia, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Czerskim, Powiecie Grodzieckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 661 kop. 35, vadium do licytacji rs. 2,900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 16,442, termin sprzedaży dnia 30 Października (11 Listopada) 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Jasińskim Janem.

29. Mikuły A, B, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z wsi i folwarku Mikuły A, B, oraz kolonji Teresin, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Rawskim, Powiecie Łowickim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 94 kop. 18, vadium do licytacji rs. 500, licytacja rozpocznie się od sumy rub. 2,031, termin sprzedaży dnia 31 Października (12 Listopada) 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Dziedzikiem Adamem.

30. Upale, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hipotecznego składające się z dóbr Upale, z przyle-

głemi dewertami Upalikiem i Jablonną, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu i Powiecie Łęczyckim, Gubernji Kaliszkiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 152 kop. 30, wadium do licytacji rs. 700, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 3,738, termin sprzedaży dnia 3 (15) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Brzozowskim Teofilem.

31. Słup, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z folwarku i wsi Słup, oraz wsi Modła, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu i Powiecie Gostyńskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 173 kop. 28, wadium do licytacji rs. 1,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,893 kop. 75, termin sprzedaży dnia 7 (19) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Słowińskim Wojciechem.

32. Sieraków Wielki, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Sieraków Wielki i dzwerty Kuczków, w obrębie których do dóbr znajdują się nomenklatury: folwark Sieraków Wielki, Holendry Sierakowskie i osada młynarska, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu i Powiecie Gostyńskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 133 kop. 21, wadium do licytacji rs. 1,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,926 kop. 87 1/2, termin sprzedaży dnia 8 (20) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Masłowskim Janem.

33. Chelmce, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Rawskim, Powiecie Skierniewickim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 135 kop. 78, wadium do licytacji rub. sr. 700, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,363, termin sprzedaży dnia 10 (22) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kapackim Franciszkiem.

34. Głownik część lit. A, B, C, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Głownik części lit. A, B, C, oznaczonych, do których należą wsi: Maryanów, Palestyna, Wołyn, Podole, Ukraina, Samotnik, Janów, Józefów, Siedliska i Czaplunek, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu i Powiecie Brezińskim, Gubernji Petrkowskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 119 kop. 97, wadium do licytacji rub. sr. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,232 kop. 50, termin sprzedaży dnia 11 (23) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Zbikowskim Józefem.

35. Powodowa, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Zgierskim, Powiecie Łęczyckim, Gubernji Kaliszkiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 124 kop. 62, wadium do licytacji rs. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,374 kop. 37 1/2, termin sprzedaży dnia 12 (24) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Paklarskim Julianem.

36. Rgielewo, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Rgielewo, z przyległościami, tudzież pustkowie Skorzeczno, Mokre i Pultoraczki, z prawem własności części boru we wsi Korzecznik, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Łęczyckim, Powiecie Kolskim, Gub. Kaliszkiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 133 kop. 92, wadium do licytacji rs. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,622 kop. 50, termin sprzedaży dnia 13 (25) Listopada 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Bapackim Franciszkiem.

37. Rosocha, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Rawskim, Powiecie Rawskim, Gubernji Petrkowskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 149 kop. 73, wadium do licytacji rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 4,043 kop. 75, termin sprzedaży dnia 13 (25) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Paklarskim Julianem.

38. Sładków Górny, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się według wykazu hypotecznego z dóbr Sładków Górny i przyległej do nich nomenklatury Dombrowa, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Zgierskim, Powiecie Łęczyckim, Gubernji Kaliszkiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 148 kop. 51 1/2, wadium do licytacji rs. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,100, termin sprzedaży dnia 15 (27) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Brzozowskim Teofilem.

39. Stanisławice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszelkimi tych

dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Orłowskim, Powiecie Kutnowskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 109 kop. 60, wadium do licytacji rs. 800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,719, termin sprzedaży dnia 17 (29) Listopada 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

40. Dąbrowa, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypot. składające się z wsi i folwarku tegoż nazwiska, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Kowalskim, Powiecie Włocławskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 70 kop. 43, wadium do licytacji rs. 400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,756, termin sprzedaży dnia 20 Listopada (2 Grudnia) 1869 r., przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Dziwulskim Aleksandrem.

41. Kwaśniaki część lit. A, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Stanisławowskim, Powiecie Węgrowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 75 kop. 79, wadium do licytacji rs. 400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,805, termin sprzedaży dnia 20 Listopada (2 Grudnia) 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Dziedzickim Adamem.

Uwaga. Sprzedaż dóbr tych z prawem do otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego za odpadek powinności włościan uważaną będzie za nieważną, jeżeli okaże się, iż licytacja odbyła się po ogłoszeniu lub w sam dzień ogłoszenia przez Komisję likwidacyjną o przyznaniem wynagrodzenia likwidacyjnemu.

42. Jakubowo, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Jakubowo, oraz wsi Izabelin i Antonin, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Siennickim, Powiecie Nowo-Mińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,176 kop. 52, wadium do licytacji rs. 4,600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 27,610, termin sprzedaży dnia 10 (22) Grudnia 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

43. Budziszewice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z wsi i folwarku Budziszewice, z młynem wsi Miedzno i wsi Łalesie, które to stanowią folwark Budziszewice i wsi czynszowe Budziszewice, Mierzno, Zalesie, Helenów, Teodorów, Józefów Nowy, Józefów Stary, Antolin, Adamów, Zagórze i Młynek, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Brezińskim, Powiecie Rawskim, Gubernji Petrkowskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 431 kop. 92 1/2, wadium do licytacji rs. 3,300, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 7,630, termin sprzedaży dnia 16 (28) Grudnia 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Kretkowskim Włodzimierzem.

44. Radziejowice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Radziejowice, do których należą Slabomierz, Zboiska, Korytów, Krze, Kamionka, Wólka Brzokalska, z częściami Kukłówka, młynem Dobiegała, Hamernia i dwiema kolonjami: Budy Stare i Budy Nowe, oraz Budami Józefowskimi, kolonją nową w Brzoski, Tartakiem i Krzyżówką, oraz wsiami: Podlesie, Podgórze i Adamów, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Błońskim, Powiecie Powiecie Grodińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 3,336 kop. 5, wadium do licytacji rs. 13,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 76,140, termin sprzedaży dnia 17 (29) Grudnia 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Kretkowskim Włodzimierzem.

45. Słupno, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z folwarka i wsi Słupno, wsi Nadma, wsi Maciolki, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w parafji Kobyłka, Okręgu Stanisławowskim, Powiecie Radymińskim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 556 kop. 20, wadium do licytacji rs. 3,300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,120, termin sprzedaży dnia 18 (30) Grudnia 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

46. Bukowice, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z wsi i folwarku tegoż nazwiska, z wsi zarobnej Przejazd, oraz kolonji Choczszew, Petrynow i Julianów, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu i Powiecie Bezińskim, Gubernji Petrkowskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 34 kop. 61 1/2, wadium do licytacji rs. 250, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 600, termin sprzedaży dnia 19 (31) Grudnia 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Kretkowskim Włodzimierzem.

47. Jezierzany, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr: Jezierzany, do których należą wsi Rembertów, Rembertówka, z wszelkimi tych dóbr przyległościami i przynależnościami, w Okręgu Błońskim, Powiecie Grojeckim, Gubernji Warszawskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 753 kop. 53, wadium do licytacji rs. 4,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 19,118 kop. 50, termin sprzedaży dnia 19 (31) Grudnia 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Jasińskim Stanisławem.

Uwaga. Ponieważ przy wystąpieniu listów likwidacyjnych, zatrzymane zostały na wzmożenie bezpieczeństwa udzielonej pożyczki dla dóbr Jakubowo w listach likwidacyjnych rs. 4,750, dla dóbr Budziszewice w listach likwidacyjnych rs. 6,400, dla dóbr Radziejowice w listach likwidacyjnych rs. 23,300, dla dóbr Słupno w listach likwidacyjnych rs. 4,400, dla dóbr Bukowice w listach likwidacyjnych rs. 300. Nowonabywa zatem obowiązany jest wystąpić z częścią pożyczki wyrównującą zatrzymanym sumom, spłacając takową w ciągu dni dwudziestu po licytacji w listach zastawnych Okresu III-go tej serii jakiej ostatnio wzięta była pożyczka Towarzystwa, kwoty zaś końcowe nie dające się spłacać listami, obowiązany uiszczyć w gotówiznie, wszystko to pod rygorem relicytacji.

Wrazie niedojścia do skutku powyższych sprzedaży w oznaczonym terminie, dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zainżego szacunku odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w piśmiech publicznych raz jeden ogłosi.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach wyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej; gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Warszawa dnia 8 (20) Lutego 1869 roku.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
3-3 p. o. Pisarza, Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 933. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kielcach.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 lipca 186 r.) i upoważnienia przez Dyrekcję Główną Towar. Kred. Ziemskiego udzielonych, następujące dobra ziemskie za zaległość w ratach Towarzystwu należnych, są wystawione na przynusową sprzedaż przez publiczną licytację, w mieście Kielcach w Kancelarjach Hypotecznych poniżej wymienionych:

1. Belek, z folwarkiem Kwasków, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 700, wadium do licytacji wynosi rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,075, termin sprzedaży dnia 13 (25) Października 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Szczepanowskim Adamem.

2. Bądkowice, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Olkuskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,200, wadium do licytacji wynosi rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,600, termin sprzedaży dnia 13 (25) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

3. Bolmin, z folwarkami Jedlnica i Wymysłów, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 700, wadium do licytacji wynosi rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 11,550, termin sprzedaży dnia 13 (25) Października 1869 r., przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Mieszkowskim Wojciechem.

4. Brudów, z częścią wsi Zaborze, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,210, wadium do licytacji wynosi rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,700, termin sprzedaży dnia 13 (25) Października 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Szczepanowskim Adamem.

5. Bzów, z folwarkiem Jordanówka, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 530, wadium do licytacji wynosi rs. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,700, termin sprzedaży dnia 13 (25) Października 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Mieszkowskim Wojciechem.

6. Dobrowoda, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs.

2,370 wadium do licytacji rs. 4,300, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 33,850, termin sprzedaży dnia 14 (26) Października 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Mieszkowskim Wojciechem.

7. Elżbiecin, z przyległościami i przynależ., po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 700, wadium do licytacji wynosi rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,250, termin sprzedaży dnia 14 (26) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Mieszkowskim Wojciechem.

8. Grabowa, z folwarkiem Młynok, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Olkuskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 760, wadium do licytacji wynosi rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,500, termin sprzedaży dnia 14 (26) Października 1869 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziemiań. Makowskim Stanisławem.

9. Grzybów, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,620, wadium do licytacji wynosi rs. 3,300, licytacja rozpocznie się od sumy rub. srebr. 23,725, termin sprzedaży dnia 14 (26) Października 1869 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziemiań. Szczepanowskim Adamem.

10. Kamionka, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. srebr. 480, wadium do licytacji wynosi rub. srebr. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,100, termin sprzedaży dnia 14 (26) Października 1869 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziemiań. Makowskim Stanisławem.

11. Konstantynów, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 190, wadium do licytacji wynosi rub. srebr. 390, licytacja rozpocznie się od sumy rub. srebr. 1,925, termin sprzedaży dnia 15 (27) Października 1869 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Szczepanowskim Adamem.

12. Łachów, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Kielcekim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 270, wadium do licytacji wynosi rs. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,050, termin sprzedaży dnia 15 (27) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

13. Łazy, z dwoma osadami mlyarskimi, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Olkuskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 540, wadium do licytacji wynosi rs. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,625, termin sprzedaży dnia 15 (27) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

14. Marciniów, Karczowice, Kulawka i Przysieka, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,800, wadium do licytacji wynosi rs. 5,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 45,250, termin sprzedaży dnia 15 (27) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Mieszkowskim Wojciechem.

16. Orzechowice, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 900, wadium do licytacji wynosi rs. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,150, termin sprzedaży dnia 15 (27) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

16. Opatkowice drewniane, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 790, wadium do licytacji wynosi rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,775, termin sprzedaży dnia 16 (28) Października 1869 roku, przed Rejentem Kancelarji Ziemiań. Szczepanowskim Adamem.

17. Psary, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Jędrzejowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,200, wadium do licytacji wynosi rs. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 17,375, termin sprzedaży dnia 16 (28) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Mieszkowskim Wojciechem.

18. Rogów i Kozłów, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,800, wadium do licytacji wynosi rs. 3,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,350, termin sprzedaży dnia 16 (28) Paź-

Ziemia 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

19. Rzegocin i Zagajów, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,280, vadium do licytacji wynosi rsr. 2,400, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 20,625, termin sprzedaży dnia 16 (28) Października 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

20. Smoleń, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Olkuskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 510, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 8,800, termin sprzedaży dnia 16 (28) Października 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Mieszkowskim Wojciechem.

21. Strzegowa, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 450, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,200, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 7,100, termin sprzedaży dnia 17 (29) Października 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

22. Stawice i Wymysłów, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 630, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,500, licytacja rozpocznie się od sumy rub. srebr. 10,450, termin sprzedaży dnia 17 (29) Października 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Mieszkowskim Wojciechem.

23. Sobków miasto, Sokolów górny i dolny, oraz Wierzbica Sobkowska, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Szydłowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 2,000, vadium do licytacji wynosi rsr. 4,500, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 34,500, termin sprzedaży dnia 17 (29) Października 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziem. Mieszkowskim Wojciechem.

24. Zarzyszyn i Bugaj, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Miechowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 840, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 13,025, termin sprzedaży dnia 17 (29) Października 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

25. Żeliszewice wielkie i małe, z wsią Kątą, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Kieleckim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 240, vadium do licytacji wynosi rsr. 600, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 4,225, termin sprzedaży dnia 17 (29) Października 1869 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Szczepanowskim Adamem.

26. Żeliszewice Kazimierzów i Leśniaki, po uposażeniu włościan pozostałe, z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Lelowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,000, vadium do licytacji wynosi rsr. 2,100, licytacja rozpocznie się od sumy rub. srebr. 14,525, termin sprzedaży dnia 18 (30) Października 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Mieszkowskim Wojciechem.

27. Dobraków, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Pilickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 315, vadium do licytacji wynosi rub. sr. 750, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 800, termin sprzedaży dnia 18 (30) Października 1869 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Mieszkowskim Wojciechem.

28. Łęka, z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Olkuskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rub. sr. 375, vadium do licytacji wynosi rsr. 750, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 8,125, termin sprzedaży dnia 18 (30) Października 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

29. Strzałków, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Stopnickim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 2,030, vadium do licytacji wynosi rsr. 4,500, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 39,700, termin sprzedaży dnia 18 (30) Października 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Szczepanowskim Adamem.

30. Xiążniczki, z przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan pozostałe, położone w Okręgu Preszowskim, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 630, vadium do licytacji wynosi rsr. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 12,430, termin sprzedaży dnia 18 (30) Października 1869 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Makowskim Stanisławem.

Sprzedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec delegowanego Rady Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent,

przed którym odbywa się, przeszkodzony, licytacja odbędzie się w jego Kancelarii przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejżenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Kielce dnia 18 (30) Stycznia 1869 roku.
Prezes, Rozycki.
Pisarz, Janczewski.

№ 2192. *Pisarz Zrywny w Cymbarku w Kaliszu.*

Podaje do wiadomości, iż na żądanie Albina Majewskiego, obywatela kraju, z procentów utrzymującego się, w Warszawie pod № 1631 zamieszkałego, zamieszkanego prawem co do tego interesu u Stanisława Brzezińskiego Patrona Trybunału w Kaliszu zamieszkałego, do popierania tej sub. stacji pełnomocnictwem d. 24 Lutego (7 Marca) r. b. przed Stanisławem Kłosowskim Rejentem rzeczanym, ustanowionego obrońcy obrane mającego; aktem zajęcia przez Franciszka Roweckiego, Komornika przy Trybunału Kaliskim w d. 6 (18) Lipca 1867 r. sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Ładnice składające się z wsi i folwarku Ładnice, oraz osady Kozia-Woda zwanego, do gminy Radziechowiec parafii m. Radomska należące, w powiecie Nowo-Radomskim gub. Piotrkowskiej położone. Odległość od miasta Radomska wiorst 6, przez które kolej żelazna przechodzi. Od m. gubernialnego Piotrkowa wiorst 42 od m. Bieżnicy wiorst 6, od m. Pławna wiorst 10, od miasta Kaminska wiorst 14. Graniczą od wschodu słońca z dobrami Stobiecko Rządowe na południe z dobrami rządowymi Radziechowiec, na zachód z dobrami Wolą Jedlińską, na północ z dobrami Wierzbica i Krępa. Grunta zaś uwłaszczonych włościan oznaczone są miedzami. Dobra te Roberta Simons podpułkownika wojsk Cesarsko Rosyjskich, zamieszkanego w dobrach Radziechowiec obrane mającego, własne, w posiadaniu tegoż będącego, obejmujące w sobie rozległości w ogóle włók 28 mórg 7 pręt. kw. 150 m. n. p. czyli dziesiątyn 435. Grunta należą do klasy II, III i IV. Granice ze wszech stron są jawne w których żaden kontrawers nie zachodzi, oznaczone są kopcami, drogami i wygonami. W dobrach tych znajdują się inwentarze żywe i martwe, po szczególe w zajęciu opisać. Cegielnia obok dworu urządzona. Dwie karczmy z stajniami wjeżdżnymi, w pierwszej w samych Ładnicach szynkuje dworskie trunki Julian Borkowski za 21 procent, a w drugiej osadzie Kozia Woda są propinatorami Feliks i Pelagja małżonkowie Bakowscy, opłacają czynszu rocznie rs. 145. Zakładów fabrycznych ani samych fabryk nie masz.

Podatki i ciężary w akcie zajęcia są zamieszczone. Akt zajęcia i ustanowienia pełnomocnika do popierania sprzedaży wyżej powołane Antoniemu Chyczewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Radomsku, Władysławowi Simons Wojtowi Gminy Radziechowiec i Piotrowi Staszewskiemu dozorczy w dniach 18 (30) Sierpnia 1867 r. i 22 Marca (3 Kwietnia) r. b. doręczone zostały.

Następnie do księgi wieczystej tych dóbr w Kancelarii Ziemiańskiej w Kaliszu pod d. 12 (24) Kwietnia r. b. wniesiono, a do księgi zarejestrowań Trybunału tutejszego w d. 25 Kwietnia (7 Maja) r. b. wpisane i zarejestrowane zostały. Sprzedaż tych dóbr odbywać się będzie na aukcji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miesiącu zwykłych posiadzeń.

Warunki licytacyjne ze zbiorom objaśnień i w biurze Pisarza Trybunału i u popierającego sprzedaż Stanisława Brzezińskiego Patrona, kaźden z interesantów przejrzeć może. Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji na audjencji Trybunału tutejszego w d. 5 (17) Czerwca 1868 r. o godzinie 10 z rana nastąpiło.

Po odbiegciu 3ch publikacji warunków sprzedaży i oddaleniu wyniesionych sporów Trybunał w d. 5 (20) Sierpnia r. z. dobra te Patronowi Brzezińskiemu temczasowo za rs. 10,500 przysądził i termin do ostatecznego przysądzenia na d. 24 Września (6 Października) r. z. oznaczył lecz ten dla niezainteresowania sporów w Sądzie Apelacyjnym spełnił, po rozpoznaniu zaś tych przez wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 23 Stycznia (4 Lutego) roku bieżącego Trybunał wyrokiem na datę dnia 11 (23) Marca roku bieżącego wydanym, powtórnym termin do ostatecznego przysądzenia na d. 1 (18) Maja r. b. gozaznie 10 z rana wyznaczył.

Kalisz d. 19 (31) Marca 1869 r.
— 1 — Asesor Kolegjalny, J. Migorski

N. D. 2203. Prawnie zajęte meble machoniowe, palisandrowe, jesionowe, fortepian machoniowy, szal damski, i t. p. w dniach 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. o godzinie 11 rano na Starym-mieście, 26 Marca (7 Kwietnia) r. b. o godzinie 10 rano za Żelazną-bramą i w dniu 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. o godzinie 10 rano na Sewerynowie i o godzinie 11 pod Trzema-Krzyżami, na targach w Warszawie, zaś w dniu 4 (16) Kwietnia o godzinie 12 w południe na targu w Starym-mieście w Warszawie, srebro 12 próby, to jest łyżki, noże, widelce i t. p., przez publiczną licytację sprzedane zostaną, srebro może być każdo-

4 po południu obejrzanę w domu Nr. 543 w mieszkaniu podpijanego Komornika w Warszawie.
I 1 A. Nowicki, Komornik.

N. D. 2201. Wyroby powroźnicze i masyżny od tychże wyrobów, po Rozalii z Gałkowskich Kierste pozostałe, na żądanie osób interesowanych przedane zostaną od ceny niższej przez licytację publiczną w Warszawie w domu pod Nr. 2682 przy ulicy Bednarskiej w dniu 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. o godzinie 10 z rana przed podpisanym Rejentem rozpoczając się mającą.
Michał Raspacki Rejent.

ZAPOZYWY EDYKTALNE.

N. D. 1995. *Sądъ Исправительной Полиции I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*
Вызываетъ Олимп Соханакъ, лѣтъ огу року 57, католическаго вероисповѣданія уроженца въ Чешкой Прагѣ, сына Олима и Регины посольнаго жителя г. Варшавы прежде подъ №. 407 проживающаго, нынѣ живущаго по пребыванію своего неизвестнаго, для явки въ Судъ по собственному дѣлу, не позже тридцати дней считая со дня сего объявленія въ противуположномъ же случаѣ поступило будетъ по закону.
Варшава, 8 (20) Марта 1869 года
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

Zapozywa Józefa Sochanek lat 57, katolika, urodzonego w Pradze Czeskiej, syna Józefa i Reginy, stałego mieszkańca miasta Warszawy, poprzednio pod Nr. 407 zamieszkałego, obecnie zaś z pobytu niewiadomego, ażeby w przeciągu dni 30 licząc od daty niniejszego zapozwu, w sprawie własnej do Sądu tutejszego się stawił, w przeciwnym bowiem razie, postąpieniem będzie jak prawo tego wymaga.
Warszawa d. 8(20) Marca 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 2171. *Sądъ Исправительной Полиции I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*
На улицѣ Мариенштатъ 7 (19) Феврала с. г. около 11 часовъ ночью, полицейскій стражникъ обнаружилъ огу подозрительнаго лица 114 месячныхъ ложекъ, 12 вилокъ, 12 ножей, 8 ножицъ, мотокъ шелку, три трубки, мотокъ красной тасемки, одна шгучка бархатной тасемки. Такъ какъ вещи эти вѣроятно покраденны были кому нибудь, вызываетъ сими законнаго ихъ владѣльца, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ съ доказательствами собственности оныхъ въ противномъ случаѣ вещи эти будутъ присуждены въ пользу казны.
Г. Варшава, 10 (22) Марта 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

Na ulicy Mariensztat 7 (19) Lutego r. b. około godziny 11 w nocy, strażnik policyjny, od osoby podejrzanej odebrał: 144 blaszanych łyżek, 12 blaszanych widelców, 12 blaszanych noży, 8 blaszanych nożyków, motek jedwabiu, trzy fajki gliniane, sztukę czerwonej tasiemki. Ponieważ rzeczy te prawdopodobnie pochodzą z kradzieży, wzywa niniejszem właściciela onych, aby w ciągu dni 30 zgłosił się do Sądu tutejszego z dowodami własności usprawiedliwiającej, w przeciwnym razie rzeczy powyżej wyszczególnione na rzecz Skarbu sprzedane zostaną.
Warszawa dnia 10 (22) Marca 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 2172. *Sądъ Исправительной Полиции I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*
Дня 31 Августа (12 Сентября) 1868 года въ костелъ Св. Антона въ Варшавѣ найдено мертвое тѣло, ребенка женскаго пола, обернутое въ тряпки стараго цѣлотаго платья. Вызываетъ сими всякаго, которому известно бы было о матери сего же дитяти, дабы ея фамилію и мѣсто пребыванія указалъ здѣшнему или ближайшему Суду.
Варшава, 11 (23) Марта 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

W dniu 31 Sierpnia (12 Września) 1868 r. w Kościele Sgo Antoniego w Warszawie, znaleziono nieżywe d. dzieci pici żeńskiej, w szmaty kolorowe pochodzące ze starej spódnicy owinięte. Wzywa preto każdego posiadającego wiadomość o matce onago, aby takową Sądowi tutajszemu lub najbliższemu udzielił zechciał.
Warszawa dnia 11 (23) Marca 1869 roku.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Żyzniewski.

N. D. 2012. *Sądъ Простой Полиции въ Соколовѣ.*
Сими объявляетъ что въ мѣцѣ Мѣзъ 1868 г. огу подозрительнаго лица отобрано съ-

звать сими законнаго владѣльца вещей, дабы въ теченіи 30 дней со дня сей публикации явился въ Судъ съ доказательствами собственности; по истеченіи же сего срока именованные вещи будутъ приурдены въ пользу казны. Кромъ сего предлагаетъ Яну Модзелевскому б. эконому деревни Чишковъ, а нынѣ неизвестному по мѣсту жительства дабы въ теченіи 30 дней, въ здѣшній Судъ явился по собственному дѣлу, въ противномъ же случаѣ Судъ поступитъ по закону.
Г. Соколовъ, дня 5 (17) Марта 1869 г.
Подсудокъ, Веберъ.

W miesiącu *Maju 1868 r. *w gminie Sadowne odebrano od osoby podejrzanej klacząca maści siwej i siodło; wzywa zatem prawego właściciela, aby zaopatrzywszy się w dowody własności usprawiedliwiającej po odbiorze zgłosił się do Sądu tutejszego w ciągu dni 30, gdyż po upływie tego terminu, przedmioty te na rzecz Skarbu spieniężone zostaną. Obok tego, zapozywa Jaaa Modzelewskiego, ze służby ekonoma utrzymującego się, ostatnio we wsi Czyszkiwie przebywającego, obecnie z pobytu niewiadomego, iżby celem złożenia w swej sprawie łomaczenia, w ciągu dni 30 do Sądu tutejszego przybył, w razie bowiem przeciwnym, podług prawa z nim postąpienie będzie.
Sokolów d. 5 (17) Marca 1869 r.
Podsek, W. Weber.

N. D. 2061. *Sądъ Исправительной Полиции въ Кальваріи.*
Призываетъ сими Меѣра Едзюрскаго, 47 лѣтъ, еврея, повосника съ города Кальварія, нынѣ неизвестнаго гдѣ проживающаго, дабы для выслушанія состояннаго объ немъ приговора въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ прибылъ, или заявилъ гдѣ проживаетъ.
Кальварія дня 5 (17) Марта 1869 года.
Предсѣдательствующій Судья,
де Йоне.

Zapozywa *niniejszym Mejeza Jedziejerskiego lat 47 żyda furmana z miasta Kalwarji obecnie niewiadomo gdzie przebywającego aby dla wysłuchania zapadłego co doń wyroku w ciągu dni 30 do Sądu tutejszego przybył, lub też doniósł gdzie obecnie zamieszkuje.
Kalwarja d. 5 (17) Marca 1869 r.
Sędzia Prezydujący, de Johne.

N. D. 1974. *Sądъ Исправительной Полиции въ Пултуску.*
Сими вызываетъ Войсеха Лапу онже Лапникъ онже Лапинскій, работника изъ деревни Росохате Коцьцельне, Остроленскаго Уезда Ломжинской Губерніи, нынѣ по мѣсту жительства неизвестнаго дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ, для выслушанія приговора, ибо по истеченіи того срока, поступлено будетъ по законамъ.
Пултускъ дня 30 Декаб. (11 Январ.) 1868/9 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

Zapozywa Wojciecha Łapę * Łapiaka vol Łapińskiego, wyrobniaka z wsi Rosochate kościelne powiatu Ostrołęckiego, gubernji Łomżyńskiej, obecnie z pobytu niewiadomego, iżby w ciągu dni 30 stawił się w Sądzie tutajszym dla posłuchania wyroku, w przeciwnym bowiem razie postąpieniem będzie podług prawa.
Pulusk d. 30 Grud. (11 Stycz.) 1868/9 r.
Sędzia Prezydujący, Szklarski.

N. D. 1975. *Sądъ Простой Полиции въ Маріампюлю.*
Вызываетъ Каѣтана Маліновскаго и Эльжбѣту Маліновскую, изъ деревни Наугардышки гмины Алекота, нынѣ съ мѣста пребыванія неизвестныхъ, дабы въ теченіи 30 дней явились въ здѣшній Судъ, или Кальварійскій Исправительный Судъ, для поясненія по дѣлу о возникшемъ въ деревни Наугардышки пожарѣ, въ противномъ случаѣ, поступлено будетъ по законамъ.
Маріампюля дня 19 (31) Декабря 1868 г.
Подсудокъ, Парисъ.

Wzywa Kajetana Malinowskiego i Elżbietę Malinowską z wsi Naugardyszki, gminy Aleksota, obecnie z pobytu niewiadomych, aby w przeciągu dni 30 stawili się w Sądzie tutajszym, lub w Sądzie Poprawczym w Kalwarji, dla objaśnienia w sprawie dochodzenia przyczyny pogorzełi we wsi Naugardyszkach, w przeciwnym razie, wedle prawa postąpieniem będzie.
Marjampol d. 19 (31) Grudnia 1869 r.
Podsek, Parys.

N. D. 2022. *Sądъ Исправительной Полиции въ Кальваріи.*
Призываетъ сими Франца Крушинскаго, съ деревни Крушыньскя гмины Гуделе, дабы для выслушанія состояннаго объ немъ приговора непременно въ теченіи 30

Кальварія д. 19 Февр. (3 Мар.) 1869 г. Председательствующий Судья, Колежский Ассесоръ, де Йоне.

Zarozuwa niniejszym Franciszka Kruzynskiego, z wsi Kruzynskie gminy Gudele, aby dla wysluchania zaradkego co do wyroku, niezawodnie w ciagu dni 30 do Sadu tutejszego przybyl, lub pobyt swój obecny wskazał.

Kalwarja d. 19 Lutego (3 Marca) 1869 г. Sędzia Prezydujący, Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. 1907. Sąd Polowy Frostoj w Szczuczynie

W pustej łacie wsi Belda przy trakcie Petersburgsko-Warszawskim, między miastami Grajewem i Rajgrodem, w dniu 11 (23) Lutego r. b. znalezione zostały szczątki ciała człowieka, z imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania niewiadomego, tudzież jego edzień składająca się:

- 1. Z sukmana jasno siwego, z podszewką ciemnego koloru, z sukna domowej roboty, z czarnymi kościanymi guzikami.
2. Kozucha starego podartej krótkiej.
3. Spodni płóciennych grubych, na przodzie cokołówek spalonych.
4. Kamizelki starej z sukna domowej roboty, w drobne zielone i czarne paski, w różnym miejscu popalonej.
5. Koszuli płóciennej grubej, również w różnym miejscu popalonej; kołby wiedział o nazwisku i pochodzeniu tego człowieka, zechce Sąd tutejszy, lub najbliższą władzę policyjnąawiadomić.
Szczuczyn dnia 4 (16) Marca 1869 roku. Podsekret, Kraszewski.

N. D. 2148. Судь Исправительной Полиции въ Кальваріи.

Привзываетъ сямъ Магдалину Ентвичову, 27 лѣтъ, жену цигана, съ деревни Тарпуць гмины Шумскъ, нынѣ неизвѣстно гдѣ проживающая, дабы для выслушанія судебного приговора, въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ прибыла или заявила гдѣ проживаетъ.

Кальварія д. 10 (22) Марта 1869 года. Председательствующий Судья, де Йоне.

Zarozuwa Magdalene Jeniewiczowa lat 27 żonę cygana z wsi Tarpucie gminy Szumsk obecnie niewiadoma gdzie przebywająca aby dla wysluchania wyroku sądownego w ciągu dni 30 do Sadu tutejszego przybyła lub doniosła gdzie zamieszkuje.

Kalwarja d. 10 (22) Marca 1869 г. Sędzia Prezydujący, de Johne.

N. D. 2605. Судь Исправительной Полиции въ Кальваріи.

Привзываетъ сямъ Лейбу Янклевича Хофмана и Яна Гулинайтиса жителей деревни Гайстры Антоноуской гмины, Маріампольскаго уѣзда, дабы для дачи Исправительному Суду требуемыхъ показаній по дѣлу объ Давидѣ Петроковскомъ обвиненными въ намѣреніи эмиграціи изъ края безъ дозволенія Правительства и въ мошенничествѣ непременно въ теченіи 20 дней въ здѣшній Судъ явились.

Г. Кальварія, Марта 1 (13) д. 1869 г. Председательствующий Судья, Колежский Ассесоръ, де Йоне.

Zarozuwa niniejszem Lejbe Jankielowicza Hofmana i Jana Gulinajtysa z wsi Gajstry gminy Antosowo powiatu Marjampolskiego, z pobytu niewiadomych, aby w sadzie tutejszym dla zlozenia tlomaczenia w sprawie przeciwko Dawidowi Petrokowskiemu обвиненному о замиаръ выдаленія się z kraju bezъ позволенія Rządu i oszustwo w ciągu dni 20 stawili się. Kalwarja d. 1 (13) Marca 1869 г. Sędzia Prezydujący, Asesor Kolegjalny, de Johne.

N. D. 2006. Судь Исправительной Полиции въ Кальваріи.

Привзываетъ сямъ Августина Павловскаго 39 лѣтъ евангелика столяра съ гор. Полявныи нынѣ неизвѣстно гдѣ находящагося, дабы для выслушанія состоявшагося объ немъ приговора непременно въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ прибылъ или заявилъ гдѣ проживаетъ.

Г. Кальварія, 1 (13) Марта 1869 года. Председательствующий Судья, Колежский Ассесоръ, де Йоне.

Wzywa niniejszym Augustyna Pawlowskiego, lat 39, ewangelika, z miasta Poniemonia, obecnie niewiadomo gdzie przebywającego, aby dla wysluchania zaradkego co do wyroku, niezawodnie w ciagu dni 30 do Sadu tutejszego przybyl, lub obecny swój pobyt wskazał. Kalwarja d. 1 (13) Marca 1869 г. Sędzia Prezydujący, Asesor Kolegjalny, de Johne.

dobr przyległości i przyaazystościami, w... Poprawczej i Jarowie.

Wzywa wszelkie widze pod porządkiem i bezpieczeństwem w kraju szukające, aby zrobili szczegolną uwage na Wojciecha Sarzynskiego wlościanina, lat 27 wieku mającego syna Antoniego i Ewy, poprzednio we wsi Nalikku zamieszkałego, a obecnie z miejsca pobytu niewiadomego i wrzecie zatrzymania dostawili go do tutejszego lub najblizszego Sadu. Janów d. 4 (16) Marca 1869 г. Sędzia Prezydujący Machnikowski

N. D. 2133. Маріампольскій Мировой Судъ.

Привзываетъ сямъ гражданскія и гражданскія власти, или тщательно слѣдить, бѣжатаго изъ маріампольскаго детенціоннаго ареста Берку Латутиса, о кражѣ обвиняемаго, а въ случаѣ поимки его, доставить здѣшнему или ближайшему Суду. Примѣты Легуница слѣдующія: лѣтъ отъ роду 53, ростъ средней, лице продолговатое, глаза бурые, носъ и ротъ умѣренные, особыхъ примѣтъ не имѣетъ. Маріамполь д. 1 (13) Марта 1869 г. Подсудокъ, Складовскій.

N. D. 2118. Sąd Golejki Poprawczej w Chęcinach.

Wzywa Dorote Beliczynska, wyrobnicę, z miasta powiatowego Mieschowa pochodzącą, obecnie z pobytu niewiadomą, izby w ciagu dni 30 stawila się w sprawie własnej w Sadzie tutejszym, lub wskazala terazniejsze swe zamieszkanie, pod skutkami prawa. Chęciny d. 11 (23) Marca 1869 г. p. o. Sędziego Prezydującego, Mierzejewski.

N. D. 1959. Судь Исправительной Полиции въ Люблинѣ.

Объявляетъ, что 2 (14) Юня 1868 г. въ г. Люблинѣ умерла еврейка Хасса Гитля неизвѣстнаго прозванія, которая имѣла произходъ изъ г. Ковна, и послѣ ней остались девять въ количествѣ 58 р. сер. 63 к. добячею монетою, неходячею же 10 штукъ мѣдныхъ копѣекъ и 14 штукъ по 1/4 коп., которыя зрѣнители въ здѣшнемъ Судѣ и могутъ быть выданы тому лицу которое представитъ надлежащія доказательства въ томъ, что по закону имѣетъ право къ этимъ деньгамъ, не позже однакожъ 30 дней со дня припечатанія настоящаго объявленія, въ противномъ случаѣ съ деньгами этими поступлено будетъ по законамъ. Г. Люблинъ, 18 (30) Января 1869 г. Председательствующий Судья, Рупрехтъ.

Podając do publicznej wiadomości, że 2 (14) Czerwca 1868 г. w mieście Lublinie umarła starozakonna Hasa Gitla, niewiadomo go nazwiska, która ma pochodzic z miasta Kowna i że po niej pozostalo rs. 58 kop. 63 w moniecie kursu mającej, a przeż tego 10 sztuk kopiejek miedzianych i 14 sztuk po 1/4 kopiejki; wzywa osoby mające prawo do powyższego spradku, aby w ciągu dni 30 od dnia wydrukowania niniejszego ogłoszenia zglosily się z odpowiednimi dowodami do tutejszego Sadu, celem odebrania powyższej sumy w depozycie Sadu znajdujacej się, po uplywie zaś terminu oznaczonemu, Sad z rozporozdzeniem pieniędźmi postapi według prawa. Lublin d. 18 (30) Stycznia 1869 г. Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

N. D. 1899. Судь Исправительной Полиции въ Ломжи.

Вызываетъ сямъ Иозефу Жаль, жительницы города Щучига, по вышнему мѣстопробыванію неизвѣстную, чтобы въ продолженіи 30 дней въ здѣшній Судъ явилась, ибо по истеченіи сего времени съ нею будетъ поступлено по закону. Г. Ломжа, д. 25 (Февр. 9 Марта) 1869 г. Председательствующий Судья, Конопка.

Zarozuwa Jozefe Zal mieszczankę z miasta Szczuczyna, obecnie z pobytu niewiadomą zebby w ciagu dni 30 stawila się w Sadzie tutejszym, gduz po uplywie tego terminu, według prawa będzie z nią postarionem. Łomża d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 г. Sędzia Prezydujący, Konopka.

N. D. 1905. Судь Простой Полиции въ Кошицѣ.

Дня 17 Февраля (1 Марта) с. г. житель мѣстечка Тулишкова Кошинскаго Уѣзда, Людвикъ Лодоржинскій возвращать домой изъ заграницы съ контрабандными товарами дошедши уже до самаго лѣса принудительнаго ивнѣннъ Хочъ и Брудзевъ, пропавъ потомъ безъ вѣсти, потому вызывается всѣхъ лицъ имѣющихъ какія нибудь свѣденія о настоящемъ мѣстопробываніи скваннаго человека, сообщить таковыя безоглаательно здѣшнему Суду или Кошишскому Суду Исправительной Полиции. Кошивъ д. 1 (13) Марта 1869 года. Подсудокъ, Эттингеръ.

N. D. 2138. Судь Исправительной Полиции въ Плоцкѣ.

Вызываетъ сямъ Хаима Герша Манкейма, имѣющаго 18 лѣтъ отъ роду, втроеповѣданія еврейскаго, прежде въ городѣ Млавѣ проживающаго, нынѣ неизвѣстно куда двѣающагося, дабы въ теченіи 30 дней начиная отъ напечатанія сего вызова, явился въ собственномъ дѣлѣ въ семь Судѣ, ибо по истеченіи сего срока, поступлено съ нимъ будетъ по законамъ. Плоцкъ д. 7 (19) Марта 1869 года. Председательствующий Судья, Новодворскій.

N. D. 1772. Судь Исправительной Полиции въ Кальваріи.

Проситъ военныя и гражданскія полицейскія власти произвести, въ предѣлахъ ихъ вѣдомствъ тщательный розыскъ Агаты Скистымакъ, неизвѣстной по мѣсту своего жительства, обвиненной въ кражѣ, и въ случаѣ поимки ей, препроводить въ сей или ближайшій Судъ. Примѣты Агаты Скистымакъ слѣдующіе: отъ роду лѣтъ 32, ростъ средней, лице и подбородокъ круглыя, волосы и брови черныя, носъ и ротъ умѣренные, глаза бурые, особыхъ примѣтъ неимѣетъ. Плоцкъ д. 7 (19) Марта 1869 г. Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. 1772. Судь Исправительной Полиции въ Кальваріи.

Проситъ военныя и гражданскія полицейскія власти произвести, въ предѣлахъ ихъ вѣдомствъ тщательный розыскъ Агаты Скистымакъ, неизвѣстной по мѣсту своего жительства, обвиненной въ кражѣ, и въ случаѣ поимки ей, препроводить въ сей или ближайшій Судъ. Примѣты Агаты Скистымакъ слѣдующіе: отъ роду лѣтъ 32, ростъ средней, лице и подбородокъ круглыя, волосы и брови черныя, носъ и ротъ умѣренные, глаза бурые, особыхъ примѣтъ неимѣетъ. Кальварія д. 24 Февраля (8 Марта) 1869 г. Председательствующий Судья, Колежский Ассесоръ, де Йоне.

N. D. 1957. Судь Исправительной Полиции въ Люблинѣ.

Позываетъ Якова Сееничкаго, 50 лѣтъ отъ роду имѣющаго, Австрійскаго подданнаго, временно по паспорту въ гминѣ Радлинѣ, а въ послѣдній времена деревни Татари проживающаго, нынѣ неизвѣстно гдѣ удалившагося, дабы въ Судѣ для объявленія ему приговора явился, или о мѣстѣ своего жительства Суду донесетъ. Люблинъ д. 1 (13) Марта 1869 года. Председательствующий Судья, Рупрехтъ.

N. D. 1958. Судь Исправительной Полиции въ Люблинѣ.

Позываетъ Павла Бандаржа, столяра, жителя города Любартова, нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту своего проживанія, дабы для объявленія ему приговора, явился въ здѣшнемъ Судѣ или о мѣстѣ нынѣшняго своего жительства Суду уведомилъ. Люблинъ д. 3 (15) Января 1869 года. Председательствующий Судья, Рупрехтъ.

N. D. 1976. Судь Исправительной Полиции въ Люблинѣ.

Позываетъ Войтѣха Вильчинскаго, работника, проживающаго въ городѣ Красноставѣ, а нынѣ по мѣсту своего проживанія неизвѣстнаго, дабы въ теченіи 30 дней явился въ Судѣ, или о мѣстѣ нынѣшняго своего жительства уведомилъ. Люблинъ д. 1 (13) Марта 1869 года. Председательствующий Судья, Рупрехтъ.

N. D. 1902. Судь Исправительной Полиции въ Пултускѣ.

Вызываетъ сямъ прускаго подданнаго Якова Шраму, 36 лѣтъ, работника, временно въ 1867 г. въ деревни Вѣлюнѣ Ломжинской Губерніи проживающаго и отътуда отлучившагося, явиться немедленно въ Пултускій Исправительный Судъ для передпроса по дѣлу о покражѣ лошади и Матуша Борекъ. Пултускъ д. 22 Февраля (6 Марта) 1869 г. Председательствующий Судья, Шклярскій.

N. D. 2117. Судь Исправительной Полиции въ Ленчицѣ.

Проситъ всѣ гражданскіе и военныя начальства, садъ порядкомъ и безопасности наблюдать Кристиана Шмидтъ, неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія подданнаго Прусской Имперіи обвиняемаго въ поддѣлкѣ паспорта тщательно слѣдить и въ случаѣ поимки въ здѣшній Судъ доставить. Примѣты: Лѣтъ 60, роста средняго, волосъ тѣмныхъ, глазъ сѣрыхъ, носа и рта умереннаго лица продолговатаго особыхъ примѣтъ не имѣетъ. г. Ленчица 11 (23) Марта 1869 года. Председательствующий Бьеръ

N. D. 2115. Сейнский Мировой Судъ.

Проситъ Военныя и Полицейскія власти тщательно слѣдить Андзея и Юльяна Кириановыхъ изъ деревни Литины, Заблорышкова Гмины, обвиняемыхъ въ покражѣ, и доставить въ здѣшній Судъ или въ ближайшій. Примѣты Андзея Кирианова, лѣтъ 30, роста средняго, носъ и ротъ умѣренные, волосы темно русые, а такая же борода, лицо продолговатое, ребое.

Примѣты Юльяна Кирианова, лѣтъ 33, роста средняго, носъ и ротъ умѣренные, волосы русые, борода рижая, лицо продолговатое толстое; первый изъ нихъ имѣетъ паспортъ изданный Войтомъ Заблорышкова Гмины, отъ 9 (21) Января с. г. за N. 21. а другой отъ 2 Января с. г. за N. 1, т. е. Юльяна Кирианова. Г. Сейны, Марта 10 (22) д. 1869 г. Председательствующий, Грѣбовскій.

N. D. 2116. Сейнский Мировой Судъ.

Проситъ полицейскія Начальства тщательно слѣдить Лейзера Длинскаго изъ фольварка Метель, Вольва Чарнянскаго изъ деревни Чачепка, Давида Чарнянскаго и Карла Соболевскаго изъ деревни Буцкунны, и Мовши Янкея Онискаго изъ деревни Обелинки, Метельской гмины, обвиняемыхъ въ покражѣ и составленій шайки воровъ, и по отысканіи ихъ доставить въ здѣшній Судъ или въ ближайшее полицейское управленіе. Г. Сейны, Марта 10 (22) д. 1869 г. Председательствующий, Грѣбовскій.

N. D. 2062. Судь Исправительной Полиции въ Люблинѣ.

Предлагаетъ Ивану Ратману оному же Рудерману, лѣтъ 44 отъ роду имѣющему, втроеповѣданія евангелическаго шинкаря въ послѣдствіи въ Новой Александріи проживающаго въ продолженіи 30 дней, считая со дня сего объявленія въ здѣшній Судъ явится, для выслушанія приговора по собственному дѣлу или въ продолженіи того времени сообщить Суду о настоящемъ мѣстопробываніи въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено по закону. Г. Люблинъ, 1 (13) Марта 1869 года. Председательствующий Судья, Рупрехтъ.

Wzywa Jana Retmana v. Rudermana lat 44, wyznania ewangelickiego, szynkarza, ostatnio w Nowej Aleksandrii zamieszkałego, z obecnego zaś pobytu niewiadomego, aby w przeciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia w Sadzie tutejszym do wysluchania wyroku we własnej sprawie stawil się lub też w tymże przeciągu czasu o obecnem swoim zamieszkaniu zawiadomil, w razie bowiem przeciwnym, postarionem z nim będzie podług prawa. Lublin d. 1 (13) Marca 1869 г. Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

N. D. 1803. Судь Исправительной Полиции въ Ленчицѣ.

Вызываетъ сямъ Александра Перковскаго въ послѣднее время въ деревни Янково, гминѣ Бальковѣ проживающаго нынѣ съ мѣста пребыванія неизвѣстнаго, чтобы въ собственномъ дѣлѣ въ продолженіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ, ибо по истеченіи сего времени будетъ послужено съ нимъ по законамъ. Г. Ленчица, 2 (14) Марта 1869 г. Председательствующий Судья, Баеръ.

N. D. 2010. Судь Исправительной Полиции въ Плоцкѣ.

Вызываетъ сямъ Маріянну Арендтъ имѣющую 25 лѣтъ отъ роду втроеповѣданія католическаго, прежде въ деревнѣ Староство Млава, проживающую нынѣ неизвѣстно куда двѣающуюся, дабы въ теченіи 30 дней, начиная отъ напечатанія сего вызова явилась въ собственномъ дѣлѣ въ семь Судѣ, ибо по истеченіи сего урока поступлено съ нею будетъ позаконамъ. Г. Плоцкъ, 28 Февр. (12 Марта) 1869 г. Председательствующий Судья, Дембл.

Wzywa niniejszym Marjannę Arentt mającą lat 25, katoliczkę, poprzednio we wsi Starostwo Mława mieszkającą, obecnie niewiadomo gdzie znajdującą się, zebby w ciagu dni 30, licząc od wydrukowania niniejszego stawila się w własnej sprawie w tutejszym Sadzie, albowiem po uplywie terminu tego, postarionem z nią będzie podług prawa. Plock d. 28 Lutego (12 Marca) 1869 г. Sędzia Prezydujący, J. Dembl.